

„Systémová práca a dobrý pracovný kolektív sú garanciou úspechu,“ hovorí poslanec Tibor Csenger.

6

Februárové zasadnutie MsZ

Kino je predané, poslúži na šport

Mestské zastupiteľstvo zasadlo na svojom 36. riadnom zasadnutí dňa 25. februára. Na začiatku zasadnutia sa uskutočnili voľby hlavného kontrolóra mesta. Do volieb sa prihlásili dvaja kandidáti – Ing. Štefan Kuruc (niekdajší prednosta MsÚ) a Soňa Vaneková (bývalá hlavná kontrolórka mesta). Druhý z menovaných kandidátov bol k voľbám pripustený aj napriek tomu, že pri vypísaní volieb na návrh poslanca Vojtecha Tomašoviča bolo podmienkou vysokoškolské vzdelanie II. stupňa. Poslanec tento fakt pripomenul. Peter Martosy sa vyjadril, že nevidí dôvod, aby bola do konca volebného obdobia táto funkcia obsadená, naopak, podľa Pavla Polku by funkcia obsadená mala byť, ale nie voľbou menšieho zla. Žiadny z kandidátov nezískal ani jeden hlas... Poslanci zobrali na vedomie správu o vyhodnotení ponúk verejnej súťaže na odpredaj kina. Do výberového konania bola doručená jediná ponuka, a to od Mikuláša Konopku, ktorý za nehnuteľnosť kina bez pozemku ponúkol 93 000 €. Zastupiteľstvo po krátkej prestávke napokon odpredaj kina schválilo. Poslanci zobrali na vedomie správu o činnosti Centra voľného času a schválili plán činnosti na tento rok, nespokojnosť so správou vyjadril Gabriel Melczer. Zobralo na vedomie správu o činnosti školského úradu, schválilo prvú zmenu rozpočtu: v príjmovej oblasti bežného rozpočtu vo výške 4 244 700 €, bežné výdavky vo výške 4 154 200 €, prebytok 90 500 €, kapitálové príjmy vo výške 6 225 800 €, kapitálové výdavky vo výške 6 669 900 €, schodok vo výške 444 100 €, príjmové finančné operácie vo výške 853 000 €.

→2

ŽELIEZOVSKÝ SPRAVODAJCA

93701@poBox.sk

Mestské noviny

marec 2010, XI. ročník

cena: 0,35 eur

„...na miestnych derby je niekedy aj 400 návštevníkov.“
Futbalisti pred jarnou sezónou.

11

Vojna očami 15-ročného chlapca. Pohľad do denníka z obdobia II. svetovej vojny.

12

Do Základnej školy, Mierová 67 bolo na školský rok 2010 – 2011 zapísaných 61 prvákov, čo je oproti minulému školskému roku nárast o 4 žiakov, do ZŠ s vyučovacím jazykom maďarským 30, čo je o dvoch žiakov viac, než vlani.

(Foto: ik)

Podpora má mať nové pravidlá

V otázke poskytovania dotácií, o ktorej diskutovali poslanci MsZ v Želiezovciach v januári, odznelo niekoľko pripomienok, dokonca aj návrh na zmenu VZN o poskytovaní mestských dotácií. Nezrovnalostí, na ktoré poslanci poukázali, bolo viac. Ján Cserba, ktorý navrhol zmeniť aktuálne VZN, ich vymenoval niekoľko, najmä v spojitosti s termínmi a vyúčtovaním: „Pri poskytovaní dotácií mesto nemá spätnú väzbu od dotovaných subjektov, odsúhlasené prostriedky boli niektorým subjektom poskytnuté neskoro a niektoré subjekty zas dotácie nevyúčtovali.“ Gabriel Melczer vymenoval niekoľko ďalších momentov, stojacich za pozornosť pri zostavovaní nového nariadenia:

→3

Múzeum otvára 15. mája

Počas februára viackrát zasadala múzejná komisia, ktorej úlohou je pripraviť podmienky pre vznik mestského múzea. Prítomní konštatovali, že po dokončení prác na strešnej konštrukcii zostávajú dodávateľovi – spoločnosti Stavmont, s.r.o. ďalšie úlohy pri rekonštrukcii interiéru, ako aj zhotovenie skriniek na exponáty, nalakovanie podlahy, zhotovenie sadrokartónových stropov rekonštrukcia vykurovania, osvetlenia a rozšírenie bezpečnostného systému. Pri prípravách poskytuje odbornú pomoc Tekovské múzeum v Leviciach. Dátum otvorenia železovského múzea s oficiálnym pomenovaním Mestské múzeum a pamätná izba Franza Schuberta je stanovený na 15. mája tohto roka pri príležitosti Medzinárodného dňa múzeí.

(ik)

Kino je predané...

I→

Poslanci sa oboznámili s informáciou o podaných projektoch mesta, pričom oznela aktuálna informácia, že projekt na rekonštrukciu slovenskej základnej školy bol úspešný. Prostriedky už vynaložené na určité rekonštrukcie na objektoch školy podľa prítomných nebudú uznané ako oprávnené náklady, koordinátorka úseku výstavby však informovala, že mesto navrhne tieto prostriedky zahrnúť do spolufinancovania projektu. MsZ schválilo pravidlá na vymáhanie nedoplatkov pri platiach za bytové a nebytové priestory mesta. V rámci správy o stave nedoplatkov vyjadril viceprimátor Pavel Polka nespokojnosť s tým, že v niektorých prípadoch sa nedoplatky osôb vyšplhali na 5–6 tisíc eur. Zastupiteľstvo schválilo odpredaj areálu bývalého Bytového podniku s tým, že mesto vypíše verejnú obchodnú súťaž na nehnuteľnosti vcelku. MsZ rokovalo o možnom prenájme parciel pod niekoľkými parkoviskami pri dome kultúry pre COOP Jednota N. Zámky ako možnosti na finančnej participácii družstva na výstavbe parkovísk, ktorú predstavitelia COOP prisľúbili ešte pred začiatkom výstavby. Rokovanie prerušilo s tým, že v ňom bude pokračovať na marcovej schôdzi. Prednostke MsÚ nariadili zvolať rokovanie so zástupcami COOP Jednota NZ ešte pred marcovým rokovaním. Na zasadnutie prišli zástupcovia Slovenskej pošty – vedúca miestnej prevádzky a námestník oblastného riaditeľa v Nitre, ktorý informoval poslancov o tom, že prebiehajú rokovania so Slovenskými telekomunikáciami o uvoľnení ich priestorov na

želiezovskej pošte, čím by sa priestory pošty mohli rozšíriť. Námestník prisľúbil podporu urýchlenia rekonštrukcie týchto priestorov, podotkol však, že rozhodnutie o tom priamo ovplyvniť nevie. Poslanci predniesli svoje ďalšie požiadavky na zmenu otváracie doby. Do programu bola zaradená aj žiadosť Lesnej a pasienkovej pozemkovej spoločnosti mesta Želiezovce. Zástupcovia spoločnosti založenej v roku 1996 žiadali od mesta zastaviť proces zápisu do katastra nehnuteľností, týkajúci sa pozemkov určených na zmenu medzi PD Pohronie a mestom, pretože spoločnosť si uplatňuje na predmetné pozemky družstva reštitučný nárok. Uplatňovanie prebieha už niekoľko rokov. Podľa nich mesto by malo rokovať s pôvodnými vlastníckmi. Podľa právneho zástupcu mesta sa to podľa dostupných dokladov nedá posúdiť a v prípade oprávnenosti ich reštitučného nároku môžu dostať náhradné pozemky alebo peniaze. Niektorí poslanci sa preto vyjadrili, že mesto v tejto veci dotknuté nie je, ďalší predstavitelia mesta videli v načasovaní na posledný moment pred zápisom v katastri politický kontext. Ten zástupcovia spoločnosti jednoznačne odmietli. Na otázku ŽS o prípadnom akceptovaní náhradných pozemkov alebo peňažného plnenia vyjadrili predstavitelia 120 majiteľov svoju obavu, podľa ktorej predmetné pozemky boli súdnoznačky ocenené na 1,89 €, náhradné pozemky by však dostali v hodnote ocenennej štátom na 0,35 € na m². Napokon MsZ zoberalo žiadosť spoločnosti na vedomie.

(šh, ik)

Nezamestnanosť v januári

V Želiezovskom regióne v januári 2010 evidovali 3259 uchádzačov o zamestnanie (UoZ), čím sa tento región podieľal na okresnej miere nezamestnanosti 32 %-ami. Podľa štatistických zistení bolo v okrese 10 125 uchádzačov o zamestnanie, čo predstavovalo 15,22 %-nú mieru evidovanej nezamestnanosti. V januári minulého roka bol tento ukazovateľ na úrovni 12,22 %, pred dvomi rokmi 11,88 % a v r. 2007 na úrovni 13,81 %. Medziročne sa stav UoZ zvýšil o 1848 osôb. V Želiezovciach bol v sledovanom období zaznamenaný prítok 170 UoZ a 96 vyradených z evidencie uchádzačov. V januári sa v rámci okresu zamestnalo v štátoch EÚ 12 uchádzačov, pričom najviac z nich v Nemecku a Anglicku. Na území okresu sa zamestnalo v tomto období 8 cudzincov. Išlo o občanov Ukrajiny, lekárov, ktorí sa zamestnali v levickej nemocnici.

(ik)

Výzvy v rámci programu Leader už v marci

Dňa 24. februára sa v DK Želiezovce konalo Valné zhromaždenie združenia Dolnohronské rozvojové partnerstvo, ktoré vzniklo s cieľom realizácie programu Leader v našom regióne. Zasadnutie otvoril a viedol predseda Miestnej akčnej skupiny DRP, starosta T. Lužian Marián Kotora. Prítomní členovia si vypočuli správu o činnosti združenia, v rámci ktorej boli informovaní o vytvorení webstránky združenia na adrese www.drp.sk, správu o hospodárení a správu kontrolnej a revíznej komisie. Schválili harmonogram výziev, dodatok k integrovanej stratégii rozvoja územia, vyrovnaný rozpočet na tento rok vo výške 82 837 € a zhodli sa na zvýšení členského príspevku. Prvé tohtoročné výzvy sa podľa informácií kancelárie MAS majú objaviť už v marci. Prítomní sa zaoberali aj problémom neuhradených členských príspevkov a v uznesení pristúpili k jeho riešeniu.

(ik)

Krátko...

Novým starostom v Čate sa stal v doplňujúcich voľbách Ján Varga. Vo voľbách, ktoré sa konali 16. januára, získal 321 hlasov.

Nová budova miestnej základnej školy s vyučovacím jazykom maďarským, v ktorej je jedáleň a na poschodí triedy prvého stupňa, zateká napriek tomu, že pred rokom bola opravená jej strecha. Na vine nie je nekvalitná práca, ale slabé základy objektu a z toho vyplývajúca praskajúca strešná konštrukcia. Najhoršia bola situácia v triede prvákov, ktorí museli byť kvôli zamokaniu premiestnení.

Koncom februára Dome kultúry účinkovalo nitrianske Divadlo Andreja Bagara, ktoré predviedlo divadelnú hru Agáta hľadá prácu. Návštevnosť bola mimoriadne dobrá, prišlo sa pozrieť vyše 200 divákov.

V polovici februára sa v Šahách konalo valné zhromaždenie Regionálnej rozvojovej agentúry Ipel-Hron, kde naše mesto je jedným zo zakladajúcich členov. Prítomní si vypočuli správu o činnosti a hospodárení RRA za r. 2009, zvolili novú správnú a dozornú radu. Novým predsedom RRA sa namiesto Gézu Nagya stal viceprimátor Šiah György Bélik. Prítomní schválili tohtoročný rozpočet a plán činnosti.

Dňa 24. januára sa v našom meste konalo stretnutie Spolku obetí deportácií a ich potomkov. Podujatie sa začalo spomienkovou bohoslužbou v kostole reformátskej cirkvi. Pokračovalo sa v Dome kultúry, kde svoj príspevok predniesol predseda spolku Miklós Krivánszky.

Koncom februára bol schválený projekt ÚVTOS Želiezovce podaný do Nórskeho finančného mechanizmu na Inštaláciu slnečných kolektorov a modernizáciu energetických zariadení vo výške takmer 740 tis. €. Projekt je zameraný na zníženie emisií látok znečisťujúcich ovzdušie prostredníctvom zavedenia energetického systému na báze obnoviteľných zdrojov energie.

Nitrianska spoločnosť H-Color, ktorá má prevádzku v bývalej výrobnej hale SES Tlmače za železničnou traťou, plánuje v Želiezovciach výstavbu fotovoltaickej elektrárne – solárneho parku slúžiaceho na výrobu elektrickej energie pomocou nových technologických zariadení využívajúcich slnečné žiarenie. Vyrobenú elektrickú energiu bude dodávať do distribučnej siete ZSE. Podľa plánov by sa elektrárne s výkonom takmer 1 MW mala spustiť ešte v tomto roku.

K februárovému rokovaniu MsZ...

Ako ste videli ostatné zasadnutie mestského zastupiteľstva? - s touto otázkou sa obraciame na predstaviteľov jednotlivých zložiek samosprávy. Tentoraz odpovedá:

Pavel Bakonyi, primátor:

Rokovanie mestského zastupiteľstva je verejné, čo znamená, že ktokoľvek má právo sa na ňom zúčastniť ako divák. Nie je to však verejné zhromaždenie občanov, tu nemôže ktokoľvek zasahovať do rozpravy, kľásť otázky a vyjadrovať svoj názor. Môže tak urobiť jedine sprostredkovane, cez niektorého poslanca, ak si to niektorý z nich osvojí, samozrejme v okruhu tém, ktoré sú v schválenom programe rokovania. Ak to niekoho hlbšie zaujíma, má k dispozícii Organizačný a rokovací poriadok Mestského zastupiteľstva, kde sú tieto pravidlá stanovené formou všeobecne záväzného nariadenia. Ak si to však trojpäťminútová

väčšina poslancov bude želať, je možné tieto pravidlá samozrejme zmeniť. Iná situácia je, keď je ku konkrétnemu bodu rokovania písomne prizvaná dotknutá osoba, alebo zástupca dotknutej právnickej osoby, ktorému sa slovo samozrejme udelí.

Zaregistroval som aj nespokojnosť niektorých občanov, že ako predsedajúci na zasadnutiach mestského zastupiteľstva sedím k občanom otočený chrbtom. Pojem zasadnutie mestského zastupiteľstva sám napovedá, že je to rokovanie a prijímanie uznesení dvanástich poslancov. Všetci ostatní, občania, primátor, pracovníci mesta sme pri tom len asistenti poslancov s určitými úlohami. Primátor, viceprimátor alebo určený poslanec plní funkciu predsedajúceho ako moderátor, ktorí má za úlohu priebeh rokovania poslancov zabezpečovať v súlade s už spomínaným Organizačným a rokovacím poriadkom MsZ. Kruhové sedenie na rovnjej podlahe vyjadruje, že

primátor a poslanci medzi sebou sú na rovnakej úrovni, že nikto nie je významom vyšší a že nikto nie je k nikomu v opozícii. Toto je zásadná vec, ostatné je tomuto podriadené a je dané veľkosťou a tvarom našej vynovenej obradnej siene. Mimochodom, nikomu v hľadisku nenapadne považovať za nedôstojné, že pred ním sediaci je mu otočený chrbtom.

K jednotlivým bodom programu zasadnutia sa nebudem vyjadrovať, pretože nie som nositeľom programu, nemám právo hlasovať a teda rozhodovať. Rešpektujem rozhodnutia, postoje a názory poslancov s úctou, pretože viem, že to nemajú ľahké, každému sa vyhovieť nedá, nikdy nemajú dostatok informácií a rozhodnúť sa musia vždy vo veľkej časovej tiesni. Nezaregistroval som nič pre mesto mimoriadne nevýhodné alebo protizákonné, kedy by som sa musel rozhodovať o vetovaní niektorého prijatého uznesenia poslancov.

Vojtech Tomašovič, poslanec:

Tak, ako aj na väčšinu zasadnutí aj teraz boli dobre ale aj horšie pripravené materiály na rokovanie. Kladne hodnotím a som za, že sme sa rozhodli na odpredaj majetku, na ktorého údržbu a prevádzku nemáme finančné prostriedky a ani prenájomom si na seba nezarobí. Mrzí ma, že sme opäť nezvolili kontrolóra, ale asi nám to nie je súdené v tomto volebnom období realizovať. Čo sa týka bodu o pošte, som dosť skeptický, či z toho niečo bude. Konečne sa podarilo pokročiť v tom, že ten kto neplatí a neplní si svoje základné povinnosti, bude vedieť čo ho čaká. Mám na mysli bod o vymáhaní nedoplatkov. Zvyšné body rokovania, ktoré nespomínam, boli zaujímavé, avšak platí na ne to, čo som povedal v úvode príspevku.

(ik)

Neupravené pozemky. Mesto môže pristúpiť k pokutám

Problém nezastavaných pozemkov v Csikókerte je stále aktuálny. Niektoré z týchto pozemkov sú neudržiavané, čo predstavuje nebezpečenstvo z hľadiska možného vzniku požiaru a celkovo kazí vzhľad mesta. Nadobúdatelia týchto pozemkov ich kúpili za výhodných podmienok od mesta na účel výstavby rodinných domov. Väčšina z nich svoje domy aj postavila, časť pozemkov je však dodnes nezastavaná – buď čakajú s úmyslom stavať v budúcnosti, alebo s úmyslom výhodne tieto parcely predať. Problémom je, že niektorí sa o svoje parcely vôbec nestarajú.

O aktuálnosti otázky hovorí relatívne rozsiahla diskusia k tejto téme na zasadnutí mestského zastupiteľstva v januári. Poslanec Tibor Csenger spomenul, že požiadavku napravenia tohto stavu predniesol aj pred tromi rokmi, otázka je však stále nevyriešená. Navrhol, aby boli majitelia týchto – celkovo deviatich – pozemkov oslovení s cieľom zistiť ich plány s nimi, prípadne aby ich mesto požiadalo o odpredaj. Podľa právneho poradcu mesta Jozefa Nyúla sa mestský úrad zaoberal touto otázkou vlani: „Mesto má uzavreté tri druhy zmlúv. V prípade zmlúv o odpredajoch pozemkov uzavretých pred 10 rokmi mesto nemôže nič dosiahnuť. Ďalšia skupina zmlúv obsahuje záväzok vlastníkov začať výstavbu do určitého obdobia, avšak bez stanovenia sankcií v prípade neplnenia záväzku. Tretou skupinou sú najnovšie zmluvy, pri ktorých v prípade ich porušenia existuje možnosť odstúpenia od nich. Od uzavretia týchto zmlúv však neuplynula ešte lehota, do ktorej by sa mala výstavba začať.“ Primátor informoval o tom, že vydal úlohu pre mestskú políciu na evidovanie aj takýchto nedostatkov v jednotlivých okrskoch. Náčelníka požiadala o dôraz pri plnení tejto úlohy, aby v prípade potreby mesto malo podklad na prípadné vyrubenie pokuty.

(ik)

Podpora má mať nové pravidlá

1→

v platnej VZN nie sú stanovené termíny poskytnutia ani vyúčtovania dotácie, hranice podpory, maximálny limit počtu žiadostí jedného subjektu v jednom roku a nie je potrebné ani spolufinancovanie. „Ďalším nedostatkom je, že umožňuje dotovať alkohol a tabakové výrobky. Nikde na Slovensku nie je umožnená dotácia alkoholických nápojov a tabakových výrobkov. Vyskytol sa prípad v minulom roku, že sa dotovalo 10 fliaš šampanského. Chýba aj prezentácia mesta na dotovaných akciách, keď ich mesto dotuje, malo by to byť dostatočne zdôraznené. A žiadalo by sa dať žiadateľom na vedomie, ktoré hodnoty mesto sleduje, na ktoré má byť projekt namierený a aký je dopad projektov a jednotlivých akcií.“ Podľa Kataríny Mocsyovej chýba v niektorých prípadoch prezentácia žiadateľa – akési predstavenie subjektu žiadajúceho dotáciu, jeho doterajšej činnosti. Géza Horváth navrhol vylúčenie organizácií zriadených mestom – základné školy – z okruhu žiadateľov, keďže získavajú prostriedky priamo z rozpočtu. Podľa Vojtecha Tomašoviča by investičné akcie nemali byť z týchto dotácií podporované a z okruhu žiadateľov by mali byť vylúčené aj ďalšie organizácie napojené na mestský rozpočet – materské školy, ZUŠ a CVČ. Pavel Polka poznamenal, že určitým konfliktom by sa dalo vyhnúť, keby mesto informovalo o tom, na aké ciele chce tieto peniaze poskytnúť a o okruhu podporených aktivít. Návrhom na zmenu VZN č. 8/2009 sa zastupiteľstvo bude zaoberať na aprílovom zasadnutí.

(ik)

„Stálo to za to.“

V areáli ZŠ na Mierovej ulici už vyše roka slúži žiakom i širšej športovej verejnosti multifunkčné ihrisko. Má pozitívny ohlas nielen medzi samotnými športovcami, žiakmi či rodičmi, ale u širokej verejnosti a možno povedať, že je pýchou nielen školy, ale celého mesta. Pritom nejde len o samotné ihrisko, ale aj o pozitívny príklad úspešného projektu a inšpirácie, podobné ihrisko má vyrásť aj v areáli ZŠ s VJM.

Napriek tomu, že o výstavbe, kolaudácii i slávnostnom otvorení ihriska sme v minulom roku informovali, boli sme zvedaví, ako ihrisko funguje v praxi, a tak sme autorovi projektu – zástupcovi riaditeľa školy a poslancovi MsZ Mgr. Vojtechovi Tomašovičovi položili niekoľko otázok.

Takže takéto ihrisko ste prvý raz videli v našom partnerskom meste?

- Áno. Ako člen mestskej delegácie som bol v Trstenej, kde mali takéto ihrisko hotové. Páčilo sa mi, už predtým som o niečom takom premýšľal a preto ma to zaujalo. Primátor Trstenej Ing. Jozef Ďubjak mi poskytol potrebné informácie. Keď potom vo februári vyšla výzva, všetky potrebné podklady a dokumenty som mal pripravené. Veľmi nám pomohlo aj to, že sme už mali rozrobený projekt rekonštrukcie školy, do ktorého toto ihrisko spadalo, takže sme dokonca mali aj stavebné povolenie.

Vďaka tomu sme napriek krátkemu času všetko stihli, no z rokovania na Úrade vlády SR sme odchádzali s tým, že to bude ťažké, pretože podobných žiadostí je vyše 400 a pre rok 2008 bolo dohodnutých 109 ihrísk. O niekoľko mesiacov nám však oznámili, že sme sa dostali medzi prvých náhradníkov a potom aj do poradia. Prišli skontrolovať našu pripravenosť, všetko bolo v poriadku...

Kedy sa začala samotná realizácia?

- V septembri 2008 sme už vedeli, že sme vybraní a v novembri sme začali so základnými zemnými prácami. Vrstva potrebná na polozenie trávniky bola hotová už v januári, vtedy však prišla zima, napadol sneh, takže až v marci bolo možné položiť trávnik a vykonať dokončovacie práce – prístupové cesty, oplotenie, aby mohli byť na Challenge Day slávnostne otvorené.

A začalo sa to užívať...

- Niektorí ho chceli užívať ešte pred kolaudáciou, dokonca deti tam aj nabehli... Po kolaudácii až do otvorenia sme vypracovali zásady používania ihriska v súlade s bezpečnostnými predpismi, oslovil som všetky školy a organizácie v meste a vypracovali sme harmonogram využívania ihriska. Na začiatku nám veľmi pomohli bývalí príslušníci ZVJS a PZ SR, ale objavili sa aj konflikty s niektorými ľuďmi, ktorí si nárokovali viac, než im patrilo. Príslušníci s tým skončili, ale práve oni urobili ten obrovský kus práce, že naučili používateľov ihriska na nejaký systém. Samozrejme sa to ešte dolaďuje, ale keď ihrisko nie je rezervované, tak hrá ten, kto skôr príde.

Aké športy sa tam hrajú?

- Je to vyšší – 6 cm trávnik, takže je vhodný najmä na loptové hry – futbal a volejbal. Na tenis, basketbal alebo hádzanú je tento trávnik príliš mäkký. Na tie športy však máme ďalšie ihriská. Výhodou takéhoto trávniky je vyššia životnosť na úkor možností využívania.

Ale ten futbal je asi najpopulárnejším športom.

- To rozhodne. Aj okoloidúci vidia, že je tam stále pohyb. Zatiaľ to beží bez nejakého prísneho dozoru, ihrisko je ohradené od školského areálu a prístupné zo Školskej ulice. Používajú ho väčšinou partie mladých ľudí, ale i starších pánov. Teší nás, že sa vedia dohodnúť. Zo škôl najmä slovenská ZŠ a Gymnázium, maďarské školy ho zatiaľ nie veľmi využívajú.

Myslíte si, že keď bude v areáli ZŠ s VJM druhé multifunkčné ihrisko, že budú obidve využívané?

- Myslím si, že budú, pretože aj tam ho v populárnejších hodinách môžu využívať družinári a určite sa nájdu aj partie rekreačných športovcov. U nás v zime do tej pol piatej je tam stále niekto a keď už nik iný, tak družinári sú tam určite. Je veľmi dobré, keď sú takéto športoviská. Skončí sa vyučovanie a ani sa neprezliekajú do športového, stačia im tenisky a pokiaľ im nejde autobus, dovtedy sú na tom ihrisku. A vždy je lepšie, keď športujú, než by len postávali na autobusovej zastávke. Mnoho detí sa dalo na športovanie práve vďaka tomuto ihrisku. Nebude z každého prvotligový futbalista, ale určite bude väčšina z nich voľný čas tráviť už viac pohybom a športom, než doteraz.

Takže to podľa vás stálo za to...

- Projekt viacúčelového ihriska Úradu vlády SR a Nadácie SPP nebol vôbec plánovaný v nejakom rozvoji mesta a na začiatku toho volebného obdobia sa nám ani nesnívalo, že by sa mohol takýto projekt podať. Bodaj by nám takýchto projektov vyšlo viac. Zatiaľ nechcem konkretizovať, ale chystáme ďalší podobný projekt a vyzerá to nádejne.

Určite to stálo za to. Aj teraz sme mali jednu návštevu, a keď si prešli areál školy, poznamenali: „Aha, máte Ficove ihrisko.“ Potešil som sa, lebo nie na každej škole a nie v každej obci takéto ihrisko je. Neboli sme medzi prvými, ale neboli sme ani medzi poslednými. Stálo to za to.

Ďakujem za rozhovor

Števo Hečko

Krátko...

Mesto si mohlo vo februári zaknihovať ďalší úspešný projekt, tentoraz na rekonštrukciu, prístavbu a modernizáciu ZŠ na Mierovej ulici. Na projekte za 1 087 001 € bude mesto participovať 5 %-ným spolufinancovaním vo výške 54 350 €.

Strecha Domu kultúry je v dezolátnom stave – odznelo na ostatnom rokovaní mestského zastupiteľstva. Mesto, ktoré dalo zrekonštruovať strechu za takmer 32 tis. € v uplynulom roku, uplatnilo reklamáciu. Podľa primátora si stav domu kultúry vyžaduje komplexné riešenie, potrebná je rekonštrukcia sociálnych miestností pre účinkujúcich, scénickej technológie, javis-ka i parkiet.

Pracovníkov Eurospinnu si často mýlia s aktívnymi pracovníkmi, čo nie je úplne v poriadku – vyhlásil konateľ dodávateľa komunálnych služieb pre mesto Viliam László. Práve jemu bola smerovaná poslanecká otázka o organizovaní práce aktívnych pracovníkov, s ktorými však, ako vyhlásil konateľ, nemá Eurospinn žiadny pracovný vzťah.

Tohtoročný Deň narcisov – zbieranie dobrovoľných príspevkov od obyvateľstva na financovanie cieľov Ligy proti rakovine, sa uskutoční 16. apríla.

Z Leadera získame 50 000 €

Zástupcovia obcí Dolnohronského regionálneho združenia sa 11. februára zúčastnili na zasadnutí DRZ v Tekovských Lužanoch. Predseda organizácie Marián Kotora, starosta T. Lužian sprostredkoval prítomným aktuálne informácie z rokovania Rady Združenia miest a obcí Slovenska (ZMOS), ktoré primátor a starostovia zobrali na vedomie. Prítomní sa zaoberali programom Leader – schválili dodatok integrovanej stratégie rozvoja územia, rozdelenie prostriedkov pre obce podľa opatrení a súhlasili so zvolaním valného zhromaždenia miestnej akčnej skupiny OZ Dolnohronské regionálne partnerstvo. Rozpočet na opatrenie č. 321 – Základné služby pre vidiecke obyvateľstvo – činí 528 104 €, na opatrenie č. 322 – Obnova a rozvoj obcí – to je 844 967 €. Mesto Želiezovce získava v rámci opatrenia 322 celkovo 50 000 €. Prítomní v závere zobrali na vedomie informáciu o hospodárení DRZ za uplynulý rok. (ik)

Čert nespi

Niekoľko dní premýšľam o tom, či stojí za to napísať túto smutnú a nezmyselnú príhodu, ktorá sa stala na Poľnej ulici. Asi by som mala začať tým, že tento článok venujem všetkým, ktorí majú radi zvieratá, ale bola by som rada, keby si to prečítali aj tí, ktorí s obľubou týrajú a zabíjajú nevinné zvieratá túžiace po láske.

Obetou takého nelútostného a zlomyseľného človeka sa stal náš pes Vakarc. Jeho malé bezvládne telo sme našli 18. januára večer okolo 19.00 hodiny pre susedným domom. Niekoľko ho jednoducho strelil do srdca. Len tak, nezmyselne alebo z nudy. Pritom túžil iba po slobode. Keď sme nedávali pozor, vybehol na ulicu, s evidentnou radosťou si zabehol koliečko, nikomu a ničomu neublížil. Tak sa stalo aj v ten osudný večer, kedy asi po 20 minútach som ho išla zavolať dnu, ale už bolo neskoro. Malý čierny pudlík nehybne ležal pri ceste. Jeho ešte teplé telo pomaly zakrýval padajúci sneh, akoby ho chcel ukryť pred mnou a celú udalosť urobiť neuskutočnenou. Nepodarilo sa. Boli sme ohromení. Komu mohol ublížiť? Veď sa ku každému približoval priateľsky. Nie tak, ako psy, ktoré sa dennodenne potulujú po vonku a svojim výzorom vzbudzujú strach v okoloidúcich. Počula som mnoho sťažností na ne a sama som sa presvedčila, že špinia pred cudzie domy. A hľa, nikto im neublíži...

Vaki spôsobil našej rodine mnoho radosti svojou priateľskou, vernou náturou. Počas piatich rokov strávených s nami si s dobrým srdcom spolunažíval s našimi mačkami a bol v priateľskom vzťahu aj so susedným psom. Priznám sa, oplakali sme ho a pochovali vedľa hrobu vlani zosnulého psa Lady v záhrade. Vždy sa mali radi. Bolo radostné ich vidieť spolu v hernom zápale – malý čierny pudlík obskakujúci 16-ročného malamuta. Až raz verný priateľ potichu odišiel... Vaki zostal sám a dobrú chvíľu smutne hľadal svojho druhu. Dúfam, že teraz sa opäť našli.

Niekoľko dní premýšľam o tom, či sa oplatí napísať túto smutnú a nezmyselnú príhodu... Oplatí, napísala som ju, lebo som cítila, že o takýchto neludských činoch nemôžeme mlčať. Len tak dokážeme predchádzať týranie a zabíjanie zvierat, keď získame a odovzdávame informácie. Deti od ich útleho veku vychovávame tak, aby mali radi a ochraňovali zvieratá. Možno Vakiho vrah nedostal poučenie v detstve o týchto veciach. Možno sa zlomyseľnému činu naučil od rodičov... možno nikdy nemal psa... možno nevie, čo je to verný druh... možno nikdy nemal priateľa... možno nemá nikoho rád... možno ani jeho nemá nikto rád... možno... možno... možno... Teraz je to už jedno, ale možno jeho zlomyseľný čin bude nasledovať ďalší. Buďme opatrní a sledujme podozrivé znamenia! Ochraňujme bezbranných, pomáhajme odkázaným, lebo bez nás sú bezvládni a nikdy nezabúdajme: čert nespi.

Katarína T. Bónová

Klub s potenciálom

Ekonomický klub Pohronia (EKP), ktorý vznikol v minulom roku z iniciatívy regionálneho týždenníka Pohronie a kladie si za cieľ skvalitnenie spolupráce a komunikácie medzi podnikateľskými subjektmi, samosprávami a podnikmi v tomto regióne, zasadal koncom februára aj za účasti železovského primátora Pavla Bakonyiho a poslanca MsZ Tibora Csengera, ktorý je ako podnikateľ jedným zo zakladajúcich členov klubu. Práve on nám referoval o ostatnom stretnutí EKP. „Pozvaným hosťom podujatia bol Ing. Miroslav Masarik, riaditeľ Nitrianskej regionálnej komory Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory, ktorý predstavil možnosti pomoci podnikateľom v regióne a služieb pre nich. Predstavitel' Západoslovenskej energetiky prezentoval ponuku pre veľkých odberateľov na zníženie energetických nákladov. Primátor Levíc informoval o stave nezamestnanosti a ekonomických udalostiach v regióne Levíc, potom predsedníčka EKP Oľga Prekopová vyzvala primátorov Želiezoviec a Šiah a prednostu MsÚ v Tlmačoch, aby informovali o svojich regiónoch. Taktiež ich požiadala, aby informovali podnikateľov v týchto regiónoch o možnostiach spolupráce v rámci klubu, ktorého členovia si navzájom pomáhajú informáciami a pozývaním predstaviteľov subjektov, kompetentných v riešení určitých spoločných problémov podnikov.“ (ik)

Kto nie majstrom, ten tomu katom...

Staré príslovie, ale je namieste. Nikoho by som nechcela uraziť, nie je to mojím zámerom, ale stav Sládkovičovej ulice je stále neznesiteľnejší.

Vlani na jar po mnohých opravách začala poverená firma obnovu komunikácie. Robotníci sa snažili naplniť plán pracovnými mechanizmami alebo vlastnou ručnou prácou. Vedenie niekoľkokrát dozrelo na prácu, ale niekde sa vo výpočtoch stala chyba. Buď pripravený projekt nebol vhodný, alebo vykonaná práca mala nedostatky. Za výsledok však trpíme my, obyvatelia ulice. Na asfalt ani tentoraz neboli peniaze, na komunikáciu nanosili drobný, hlinený–zablatený štrk, ktorý stlačili cestným valcom. Týmto sa oprava ulice aj skončila a mrzutosť obyvateľov pokračovala.

V suchom počasí nemôžeme vetrať smerom na ulicu, lebo prechádzajúce autá robia taký prach, že nevidno domy stojace na náprotivnej strane ulice. Nepreháňam! Počas suchých dní sme odkázaní na vlastné náklady polievať ulicu, aby sme mali znesiteľnejšie prostredie. Druhým extrémom nastane počas dažďov, keď sa tri štvrtiny ulice dostanú pod vodu. Vtedy nabehne cisternové auto a nasaje časť vody. Problémom je to, že na konci tohto úkonu spolu s vodou vysaje aj štrk a opäť sa objavia výtlky.

Môžem tvrdiť, že situácia sa iba zhoršila. Mnoho práce a prostriedkov bolo márných. Pre obyvateľov ulice sa nepodarilo zabezpečiť vhodnejšie životné podmienky, ale dúfame, že raz sa nám podarí vykročiť z tohto začarovaného kruhu.

Ružena T.

Stretli sa zamestnanci bývalých Štátnych majetkov

Dňa 6. februára sa v priestoroch Csikó čardy uskutočnilo už tretie stretnutie zamestnancov bývalých Štátnych majetkov Želiezovce, ktoré si iniciovali i zorganizovali sami pre seba, aby si zaspomínali na roky práce v kedysi preslávenom poľnohospodárskom podniku. Zúčastnili sa na ňom aj jeho bývalí riaditelia Ing. Ľudovít Bystrický a Ing. Juraj Deák. Pritomní si minútou ticha uctili svojich už nežijúcich kolegov. O histórii štátnych majetkov porozprával viceprimátor mesta Pavel Polka, o posledných piatich rokoch ich existencie Ing. Juraj Deák. Spomínanie bolo sprevčené bohatou fotodokumentáciou.

Potešiteľné bolo, že sa na stretnutí sa zišlo mnoho bývalých zamestnancov zo širokého okolia, aj keď bolo cítiť i nostalgiu a smútok za svetlejšími včerajšími a rozhorčenie z toho, ako sa podnik známy v celom bývalom Československu mohol stať obeťou jednej ničivej privatizácie.

(šh, foto: Valéria Bitterová)

„Výsledky projektov sa ukážu v tomto roku“

Narodil sa v Želiezovciach, detstvo prežil v Malých Ludinciach. Ako sám hovorí, veľmi dobré základy do života mu dala práca v SES-ke. Od roku 1997 úspešne podniká. Popritom sa angažuje v mnohých spoločenských aktivitách. V komunálnych voľbách v decembri 2006, v ktorých kandidoval za SMK, získal 745 hlasov a stal sa jedným z nových poslancov Mestského zastupiteľstva v Želiezovciach a koordinátorom úseku služieb a obchodu. Je ženatý, má dve deti - dcéru Adrienn a syna Tibora. **Ing. Tibor Csenger**

Takže ste sa narodili v Želiezovciach?

- Áno, ale prvých dvadsať rokov som býval s rodičmi v Malých Ludinciach. Na tieto roky mám veľmi dobré spomienky. Od domova som sa vzdialil po začatí štúdia na Strednej priemyselnej škole strojníckej v Leviciach. Po maturite som rok pracoval v SES Želiezovce. V roku 1984 som začal študovať na Slovenskej vysokej škole technickej v Bratislave, na strojníckej fakulte. Štúdium som úspešne ukončil v r. 1989.

Čím ste sa zaoberali v detstve?

- Venoval som sa športu. Hrával som futbal, a počas vysokoškolského štúdia basketbal. Basketbal mi veľmi chýba, škoda, že v našom meste je tento druh športu menej obľúbený. Ako aj hádzaná, ktorá však má u nás slávnu minulosť... Doteraz mám k športu blízko, aj keď mi na to ostáva málo času. Chodím však hrať volejbal.

Predpokladám, že po skončení vysokej školy ste sa vrátili do SES-ky.

- Áno, po skončení štúdia v roku 1989 som sa vrátil, no čakala ma ešte 9-mesačná základná vojenská služba. Potom som nastúpil opäť do SES v Želiezovciach. V tomto období sme začali stavať rodinný dom v mestskej časti „Čikókert“. Takto som sa stal Želiezovčanom. Aj na zasadnutiach MsZ som vás niekoľkokrát počul spomínať na vaše pôsobenie v SES. Čo pre vás SES znamenala?

- SES-ka mi dala základné pracovné a životné skúsenosti. Po skončení vysokej školy, ako mladý som potreboval pevné zamestnanie. Najprv som pôsobil ako majster, neskôr vo vyšších funkciách. Takto som získal skúsenosti v riadení a v systémovej práci, ktoré doteraz využívam. SES-ke môžem ďakovať za veľmi veľa a doteraz ju považujem za svoju srdcovú záležitosť. Po odstavení prevádzky koncom 90-tych rokov, napriek tomu, že som nemal žiadnu pria-

mu možnosť, robil som všetko pre obnovenie výroby. V tejto snahe som pokračoval aj potom, keď som sa stal poslancom. Konkrétne – rokoval som s generálnym riaditeľom a s manažmentom o možnostiach. Vyvinuté úsilie nebolo zbytočné, lebo prevádzka v r. 2007 bola obnovená.

Čo ste robili po zastavení prevádzky?

Pracoval som v súkromnom sek-

tore, v odbore, v ktorom aj doteraz podnikám. Podarilo sa mi upevniť svoju pozíciu vďaka svojej systémovej práci a dobrému pracovnému kolektívu. Naše pracovné aktivity sú rozšírené na území celého Slovenska i v EÚ. Môžem povedať, že máme veľmi dobré osobné a obchodné vzťahy s našimi partnermi, ako u nás, tak aj v zahraničí. Svoju prácu mám rád.

Mám dve deti, dcéra Adrienn študuje na Ekonomickej Univerzite v Bratislave, už je tretiačka. Syn v tomto roku maturuje na Gymnázium J. A. Komenského s VJM. Už 12. rok som členom rodičovského združenia na tomto Gymnázium a 9. rok pôsobím ako jeho predseda. Takéto aktivity považujem za dôležité, aj keď nie sú finančne ocenené. Je to tým, že sa tam vytvárajú hodnoty, ktoré nie sú hmotné. Preto si vážim ľudí, ktorí svedomito pracujú v rôznych občianskych združeniach, či už na území mesta alebo v regióne, pre-

tože to robia zo srdca a dávajú do toho samých seba. Cením si najmä tých, ktorí svoju činnosť vyvíjajú po celý rok, nielen jednorazovo alebo raz-dva razy ročne.

Spomínali ste svoju aktivitu v prospech obnovenia prevádzky v želiezovskej SES-ky. Možno povedať, že to bol aj dôvod vášho vstupu do komunálnej politiky?

Jedným z dôvodov určite. Konťakty so SES-kou udržiavam nepretržite a často sa stretávam s terajším vedením. V minulom roku vznikol Ekonomický klub Pohronia, ktorý iste poznáte. Som jedným z jeho zakladajúcich členov a členom sú aj SES Tlmače ako firma. Momentálne som členom predstavenstva a mám dobré vzťahy s predstaviteľmi SES aj informácie o jej vývoji. Preto môžem potvrdiť, že plány vedenia SES pre Želiezovce sú veľmi pozitívne, prevádzka zostane funkčná ešte veľmi dlho. Keď som bol v roku 2006 vyvolaný, aby som v komunálnych voľbách kandidoval na poslancu MsZ, bral som to ako poctu i ocenenie mojej práce v podnikaní i občianskych združeniach. Najmä však ako prejav dôvery, ktorú nesmiem sklamať. Od začiatku, ako som sa stal poslancom, som sa snažil byť maximálne otvorený. Niekedy sa mi však zdalo, že táto otvorenosť sa otočila proti mne.

Ako?

Hovoril som úprimne a otvorene, čo sa viacereým ľuďom nepáčilo. Bol som neskúseným poslancom a správal som sa živelné. Som taký typ človeka, čo na srdci – to na jazyku. V tomto sa nezmením! Len som sa musel naučiť svoje výroky upresňovať a jemnejšie podávať. Nie je podľa vás trochu zvláštne, že ľudia toľko hovoria o potrebe úprimnosti a v skutočnosti si viac cenia pretváрку?

Najviac ma hnevá, keď ľudia nehovoria pravdu. A nedokážu sa ospravedlniť. Nechápem, čoho sa boja. A ja som taký, že všetko

zistím. Možno neskôr, možno až o rok, ale zistím. A potom už ten človek pre mňa predstavuje inú hodnotu. Počas tých troch rokov som si zmenil názor aj na niektorých kolegov – poslancov. A nie je to tým, že niekto sedí na jednej, druhý na druhej strane a medzi nimi je priepasť, ako to niekto z poslancov neustále pripomína. Myslím si, že takéto rozdelenie ľudí a hneď na začiatku poslancského obdobia bolo nehumánne. Veď všetci sme predsa poslancami zastupiteľstva mesta Želiezovce a myslím si, že aj keď vznikajú rôzne názory, to ešte neznamená, že nemáme rovnaké ciele.

Prekvapuje ma, čo hovoríte, že už na začiatku volebného obdobia došlo k rozdeleniu, najmä keď len nedávno vznikli dva poslanecké kluby...

Jeden z poslancov to hneď na druhej alebo tretej schôdzi rozdelil. A to poznačilo celé volebné obdobie. Veľmi ma nahnevalo, že sme sa rozdelili a ešte sme žiadnu prácu nevykonali. Mám mnoho spolupracovníkov a obchodných partnerov z každého kúta Slovenska, ale ešte nikto mi takýmto spôsobom nedal najavo, že som iný. Asi je to len v Želiezovciach, alebo to prišlo z veľkej politiky?

Máte na mysl, že sa nerozmýšľa nad tým, čo človek hovorí, ale v prvom rade kto a prečo to hovorí?

Nechcem povedať, že všetci, alebo že celá skupina. Prejavuje sa to, keď niekto vysloví nejaký, napríklad ekonomický názor, ale niekto v tom nevidí ekonomiku, ale národnostné cítenie. To podľa mňa nie je zdravé.

A tie medziľudské vzťahy sú ináč dobré?

Keď ktorýkoľvek poslanec vysloví názor, ktorý považujem za správny, ešte nikdy som nehlasoval proti. Každého poslanca beriem ako korektného, ich názory rešpektujem, len niektoré reakcie, ako som už spomenul, mi troška prekážajú. Ináč nemám so žiadnym z poslancov osobný problém.

Ako sa podľa vás osvedčil nový model fungovania samosprávy? Nový model fungovania samosprávy bol nakonštruovaný na počet poslancov. Podľa mňa je to zbytočne široký model na toto mesto a niektoré funkcie sú zbytočné.

A je to aj dosť zložitý model. Na začiatku s ním boli aj problémy, keď sa s ním kolegovia-poslanci nevedeli zmieriť. Nevieť už, či sme neboli dostatočne dôrazní, alebo sme sa nevedeli dohodnúť... Nakoniec zostal súčasný model, za ktorý je zodpovedný primátor, ako aj za prácu MsÚ. Podľa mňa by stačil zúžený model, ktorý by bol ekonomicky prijateľnejší a pritom by neohrozoval funkčnosť Mestského úradu.

Veľa sa hovorí o smerovaní mesta, či by to mal byť priemysel, poľnohospodárstvo, alebo turistický ruch pri využití historických a kultúrnych daností. Ako to vidíte?

Keďže ja som strojár, podporoval by som rozvoj priemyslu. Ale naše okresné mesto nás predbehlo a všetky možnosti, z ktorých sme mohli čerpať nejaké financie, odčerpali Levice, a tak máme tie dvere zatvorené. Vidíme, ako sa rozvíja priemyselný park v Leviciach. A to sa deje na úkor okolitých miest, či sú to Tlmače, Šahy alebo Želiezovce. Ťažko sa nejaké možnosti ešte nájsť. Poľnohospodárstvo podporovať treba, ale jeho rozvoj mesto nemôže ovplyvniť. Podporovať ho vieme len na takej úrovni, ako momentálne, ale aby sme my sem prilákali nejakého spracovateľa, čo už patrí troška do priemyslu, tam sú zase prekážkou financie. A čo sa týka toho kultúrneho dedičstva, ja som mal vo volebnom programe pred tromi rokmi 3 body: 1. Znova spustiť SES, 2. Obnoviť kaštieľ, 3. Sprevádzkovať bývalú nemocnicu. SES-ka sa podarila, čo sa týka nemocnice, neviem presne, ale hovorí

sa, že by tam mali byť vytvorené 2-3 oddelenia... Čo sa týka kaštieľa, som veľmi skeptický. Za tie 3 roky boli využité všetky možnosti rekonštrukcie alebo predaja, žiaľ, neúspešne. Investovalo sa tam nemálo peňazí len na udržanie toho stavu v akom je, ale napriek tomu sa ten stav len zhoršuje. A základom toho kultúrneho dedičstva je ten kaštieľ. A keď z toho kaštieľa nevieme vytvoriť to centrum, tak tie ostatné veci budeme robiť zbytočne, lebo nám bude chýbať nejaký nosný pilier, ktorý by sme mohli ponúknuť zahraničným a domácim návštevníkom...

Želiezovce však potrebujú najmä pracovné miesta. Myslím si, že mesto by na to vedelo najlepšie vplývať podporou malých a stredných podnikateľov. Väčší počet pracovných miest za tie 4 roky vznikol len v SES-ke. Tie ostatné veľmi stagnujú alebo upadajú a naši obyvatelia väčšinou dochádzajú za prácou do iných miest. Áno, aj to bol jeden z plánov – vytvoriť také prostredie pre ľudí, aby tu bývali, aby mali dobré životné prostredie. Želiezovce však postupne stratili postavenie centrálného mesta. Tým, že sa pred 15 rokmi Želiezovce nestali okresným mestom a potom sme stratili nemocnicu, niektoré okolité obce zosilneli alebo sa snažia vybavovať všetko v rámci svojich síl a možností. Myslím si, že nám dosť pomôže to, že sme získali finančné prostriedky na obnovenie centrálnej mestskej zóny, čím to mesto získa trošku vynovenú tvár a bude viac pôsobiť ako mesto. Vízie môžeme vytvárať, ale tie, ktoré boli vytvorené pred tromi

rokmi, sa veľmi ťažko dajú realizovať. Pre nás by bolo samozrejme najvýhodnejšie, keby prišla cudzia firma, ktorá všetko postaví a ešte zamestná 200 ľudí.

Ste koordinátorom úseku služieb a obchodu. Aké možnosti rozvoja mesta vidíte v tomto smere?

Tento úsek by mal v prvom rade zastupovať všetkých drobných podnikateľov a všetky služby v meste. Snažiť sa, aby ich nebol nedostatok a aby nejaká služba obyvateľom mesta nechýbala. Všetko však závisí aj od dopytu a kúpyschopnosti obyvateľstva a preto služby, ktoré sú málo atraktívne, postupne vymizli nielen z nášho mesta, ale aj z iných miest. Ale ja si myslím, že momentálne všetky služby, ktoré sú potrebné, sú zabezpečené. Spomínal som Ekonomický klub Pohronia. V tomto roku máme v pláne vytvoriť pobočky toho klubu v Šahách, Želiezovciach i Tlmačoch. Je to aj preto, aby sme spojili záujmy a požiadavky podnikateľov a aby sa ich spoločné problémy ľahšie riešili. Musím poznamenať, že niektorí z poslancov mali pred 3 rokmi v programe vytvorenie združenia podnikateľov na území mesta, no potom to bohužiaľ nevyšlo, asi to bol len slub... Myslím si, že úlohou tohto úseku je v prvom rade koordinácia, aby sa vytvorila sekcia malých a stredných podnikateľov.. Takže povedal by som, že tento úsek mal úlohu veľa, ale možností len málo.

Takže k tomu, aby ste do bodky splnili svoj volebný program, vám po spre-

SES-ky zostáva len sprevádzkovanie nemocnice a obnovenie kaštieľa (smiech), v globále však nakoľko považujete toto volebné obdobie za úspešné?

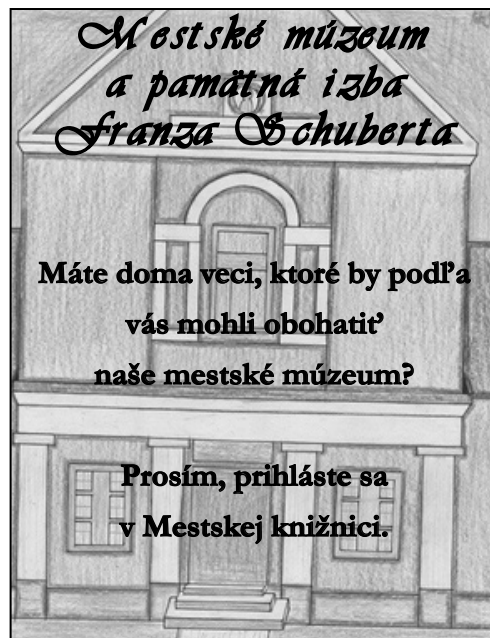
Ako už viacerí poslanci spomínali, tie prvé dva roky sme riešili vlastne bývalú nemocnicu a toto MsZ získalo financie na ďalší rozvoj. V minulom roku sa rozbehli rôzne európske projekty a až to bola šanca. Z vlastných prostriedkov mesto veľké zázraky urobiť nemohlo. Veľmi pozitívne hodnotím, že mesto pripravilo toľko projektov. Podané boli len tie, ktoré zastupiteľstvo po dôkladnom prehodnotení považovalo za dobré a dôležité pre mesto. Obyvateľom mesta sa zatiaľ zdá, že za tie 3 roky bolo málo urobené, lebo výsledky tej práce nie sú fyzicky hmatateľné, či viditeľné. Ale výsledky sa ukázu už v tomto roku, ako napr. už spomínaná obnova centrálnej mestskej zóny (CMZ), čo výrazne zmení vzhľad mesta. Takže ja si myslím, že do konca volebného obdobia tie výsledky prídu a aj ľudia budú vidieť, že nie zbytočne sme tam sedeli 4 roky. Na dosiahnutie určitých cieľov treba mať k dispozícii finančné prostriedky, ktoré sa cez projekty dajú zabezpečiť len počas dlhšieho obdobia – možnosť čerpania financií z prostriedkov EÚ je od r. 2008 do r. 2013.

Ďakujem za rozhovor.

Števo Hečko

Medzinárodná súťaž v miestnom gymnáziu

Koncom februára sa v našom meste uskutočnila XXXIV. súťaž mladých matematikov maďarských stredných škôl. Organizátorom podujatia bolo Gymnázium J. A. Komenského v Želiezovciach, gestorom súťaže poslanec NR SR Iván Farkas. Na súťaž sa prihlásilo 24 škôl, z toho 9 z Maďarska, spolu 78 študentov. Želiezovským organizátorom sa podarilo dosiahnuť, že v 34-ročnej histórii súťaže po prvýkrát ministerstvo školstva zaradilo súťaž medzi oficiálne uznané podujatia, čo znamená, že úspešným riešiteľom sa výsledky započítajú pri prijímačkách na vysoké školy. „Zo Želiezovčanov si najúspešnejšie počínal Ákos Szabó, ktorý skončil na 2. a Bálint Kiss, ktorý sa umiestnil na 4. mieste. Ďalšími železovskými účastníkmi boli Valéria Jurkovsky, Noémi Javorka, Ádám Tóth, Dániel Berek, Dávid Baka,“ povedala hlavná organizátorka súťaže Kinga Jalsovszky Horváth. Podľa spätných väzieb hostí dopadla súťaž nad očakávanie. Vďaka tomu sa naše mesto zviditeľnilo v pozitívnom svetle na medzinárodnej súťaži a kolektív gymnázia sa ukázal ako dobrý tím, ktorý dokáže zdolať prekážky. (ik)

Chráňme a zachovávejme si dedičstvo a zvyky našich predkov

Počas historického vývoja v období sťahovania národov, naši predkovia Slovania (ktorí prišli na územie dnešného Slovenska v 5. storočí, ba možno aj skôr) si zakladali rodové osady v blízkosti riek, potokov, na úrodných nížinách. Tu boli dobré podmienky na pestovanie poľnohospodárskych plodín a chov zvierat, ale aj na obranu proti prípadnému nepriateľovi. Aby boli sebestační, museli sa naučiť ovládať i rôzne remeslá.

Staviteľstvo – Slováci sú oddávna zručný a pracovitý národ. Popri obrábaní a zúrodňovaní pôdy, vedeli svoju úrodu aj dobre a hospodárne spracovávať a využívať. Boli zruční stavitelia. Svoje obydlia si stavali z dostupných materiálov, čo im ponúkala sama okolitá príroda. Bolo to najmä drevo, hlina, slama, trstina a kameň. Spočiatku využívali ako obydlia rôzne prirodzené úkryty a dotvárili si ich dostupným materiálom. Využívali ako obydlia aj jaskyne a rôzne diery, alebo si stavali stany z poprepletaného prútia obhádzaného hlinou. Kupoly pokrývali zvie-

racími kožami. Stavali – kopali si aj polozemnice, alebo zemlianky. Svoje stavby postupne zdokonaľovali a neskoršie tieto obydlia kopírovali rôzne architektonické smery. Z tohto obdobia sa zachovalo iba veľmi málo stavieb. Ako vyzerali, si už možno pozrieť a predstaviť len v múzeách a skanzenoch. Ako sa rozvíjal hospodársky a spoločenský život, tak vznikali rôzne druhy stavieb. Boli to domy na bývanie, hospodárske budovy pre zvieratá, stodoly na uskladnenie úrody, sýpky, mlyny, vodné hámre, kostoly, zvonice, mosty, studne a iné prepotrebné stavby.

Na juhozápadnom Slovensku si stavali domy prevažne z hliny, alebo nepálených tehál, až neskôr z pálených. Skoro v každom chotári sa bol dostatok vhodnej ílovitej hliny na výrobu tehál. Buď si ju staviteľ vyrábala sám svojpomocne, alebo poväčšine ju miesili – vyrábali spolu so slamou a plevami cigáni. Cigáni kočovali a táborili vždy aj na konci našej dediny pri potoku – na barine, kde mali dobré podmienky na výrobu nepálených te-

hál na stavbu obydľí. Chudobnejší obyvatelia južného Slovenska stavali steny pomocou stĺpikov, ktoré boli pomerne husto nabité do zeme, pomedzi bolo poprepletané prútie, a to potom vymazali hrubou vrstvou hliny zmiešanou s plevami a slamou. Takéto stavby siahajú takmer až do praveku. Strecha obydľí bola pokrytá slamou alebo trstinou poprešivanou, aby dobre držala a nepremokala.

Na severe Slovenska, kde je dostatok dreva, sa stavali obydlia z dreva a strecha bola zo šindľov. Zrubové domy – drevenice sa stavali zväčša z mäkkého ihličnatého dreva. Zriedka sa stavali z tvrdého bukového dreva. Zvonka sa nerovnosti – fúgy, ktoré vznikali ukladaním neopracovaných drevených brvien na seba, zapucovávali machom, drevom a hlinou. Nakoniec sa natreli vápnom. Tieto domy sa stavali za pomoci príbuzných, známych a susedov, čo sa na našich dedinách praktizuje dodnes.

Jozef Beník

Jarné upratovanie!

Mestský úrad v Želiezovciach organizuje v rámci jarného upratovania zber a odvoz objemného odpadu a biologicky rozložiteľného odpadu

v dňoch, časoch a lokalitách:

29. marca 2010 (pondelok) v čase od 8.00 do 14.00: objemný odpad (nábytok, bicykle a pod.)

30. marca 2010 (utorok): biologicky rozložiteľný odpad (listie, tráva, konáre a pod.) Svodov a ulice: SNP (časť Mikula), Mikulská, Nábrežná, Sadová, Cintorínska, Jarmočná, Sládkovičova, Zlatnícka, Jókaiho, Hronská a Jilemnického.

30. marca 2010 (utorok) v čase od 8.00 do 14.00 objemný odpad

31. marca 2010 (streda) biologicky rozložiteľný odpad

Ulice: Poštová, Agátová, Brezová, Nemocničná, Nezábudková, Tulipánová, Rozmarínová, Hviezdoslavova, Narcisová, Lipová, Schubertova, Železničná, Petőfiho, Úzka, Nová, Adyho, Mierová, Slnečná, Kpt. Nálepku, Dózsova, Komenského, Fučíkova a Štúrova (sídliisko)

31. marca 2010 (streda) v čase od 8.00 do 14.00 objemný odpad

1. apríla 2010 (štvrtok) biologicky rozložiteľný odpad

Ulice: Ružová, Potočná, Vrbová, SNP (časť Želiezovce), Školská, Sacherová, Štúrova, Hurbanova, Jesenského, Kossuthova, Zá-

Harmonogram vývozu triedeného odpadu na rok 2010

Zo Svodova a z Mikuly:

25. januára, 22. februára, 22. marca, 26. apríla, 24. mája, 21. júna, 26. júla, 23. augusta, 20. septembra, 25. októbra, 22. novembra a 13. decembra.

Z ulíc Záhradná, Hurbanova, Poľná, Fr. Kráľa, Orgovánová, Gorkého, Krátka, Tichá, Pionierska, Kossuthova, Kherndlova, Sacherova, Potočná, Vrbová, Školská, Štúrova, Jesenského, SNP /časť Želiezovce/, Jarmočná a Cintorínska budeme odvážať:

26. januára, 23. februára, 23. marca, 27. apríla, 25. mája, 22. júna, 27. júla, 24. augusta, 21. septembra, 26. októbra, 23. novembra a 14. decembra.

Z ulíc kpt. Nálepku, Ružová, Mierová, Že-

hradná, Orgovánová, Pionierska, Kherndlova, Poľná, Gorkého, Krátka, F. Kráľa, Tichá a Rákocziho.

Zber a odvoz Elektroodpadu (televízory, chladničky, práčky, mobily, počítače, žiarivky a pod.) sa uskutoční 29. marca 2010 (pondelok) v čase od 8.00 hod. z celého územia mesta Želiezovce

Týmto Vás žiadame, aby ste vyložili odpad pred rodinný dom, alebo vedľa kontajnerov pri obytných budovách, podľa možnosti v rozobratom stave (neplatí pre elektrospotrebiče) najlepšie v ranných hodinách dňa zberu a nie vo

lezničná, Hviezdoslavova, Adyho, Dózsova, Fučíkova, Schubertova, Úzka, Trzná, Petőfiho, Lipová, Nezábudková, Brezová, Agátová, Tulipánová, Narcisová, Nová, Poštová, Sládkovičova, Jilemnického, Hronská, Jókaiho a Zlatnícka budeme odvážať:

27. januára, 24. februára, 24. marca, 28. apríla, 26. mája, 23. júna, 28. júla, 25. augusta, 22. septembra, 27. októbra, 24. novembra a 15. decembra.

Z obchodov:

28. a 29. januára, 25. a 26. februára, 25. a 26. marca, 29. a 30. apríla, 27. a 28. mája, 24. a 25. júna, 29. a 30. júla, 26. a 27. augusta, 23. a 24. septembra, 28. a 29. októbra, 25. a 26. novembra a 16. a 17. decembra.

Mestský úrad Želiezovce

večerných hodinách pred dňom zberu. Vyloženie odpadu pred, alebo po termíne zberu ako aj miešanie odpadu bude považované ako porušenie VZN o odpadoch, za čo Vám môže byť uložená pokuta do výšky 165,96 €.

V blízkosti spoločnosti Eurospinn s.r.o. (začiatok gaštanovej aleje) sú umiestnené a špeciálne vyhradené kontajnery na zber biologicky rozložiteľného odpadu (do 30. novembra), drobného stavebného odpadu (celoročne) a veľkoobjemného odpadu (celoročne). Zber do týchto kontajnerov prebieha bez časového obmedzenia. (MsÚ)

Prípado Eugena a Lujzy s novinami, alebo kto nám čítal vo februári

– Eugen!
 – Áno, Lujza!
 – Eugen, noviny píšu, že aj zápisnice budú zverejnené.
 – Aké zápisnice, Lujza?
 – Predsa zo zasadnutí mestského zastupiteľstva, Eugen!
 – A kto ich bude čítať, Lujza?
 – Predsa ja, Eugen!
 – Ale my nemáme internet, Lujza!
 – Tak jeden kúpiš, Eugen!
 – Radšej kúpim kilo držíek, Lujza!
 – Zase myslíš len na svoj žalúdok, Eugen!
 – Akoby nie, Lujza! Aspoň nedostanem od čítania vrede.
 – Eugen, noviny píšu, že sme vypracovali príliš veľa projektov na získanie zdrojov z EÚ. Komu to prospeje, Eugen?

– Tým, Lujza, ktorí vypracovali projekt a banke, ktorá poskytuje úver. Drahšia je polievka ako mäso, Lujza!
 – Vyrástli sme zo svojej deky, Eugen?
 – Zvonka to tak vyzerá, Lujza.
 – A kto to bude financovať, Eugen?
 – Asi tak 10–15 rokov daňoví poplatníci, Lujza!
 – Eugen, ty si taký múdry, že by si mohol kandidovať v jesenných komunálnych voľbách.
 – Aj budem, a keď vyhrám, zoberiem si so sebou svoj trojčlenný tím, Lujza!
 – A kto je v tvojom tíme, Eugen?
 – Predsa ja, Julo a Oto.
 – Aký Oto, Eugen?
 – Oto Tóth, Lujza!
 – Ale takto ste už štyria, Eugen!

– Piaty, Lujza, piaty, lebo aj teba zoberieme do tímu.

– Mňa prečo, Eugen?
 – Preto, Lujza, lebo ja veciam rozumiem, Julo vie písať, Oto počítať a ty, Lujza, čítať...

Epilóg:

Potiaľ prečítala Lujza noviny Eugenovi. Za ten čas mestské zastupiteľstvo nezmienilo hlavného kontrolóra a v kuchyni vykypelo mlieko. Niekedy je aj málo veľa.

Spoluobčania, Želiezovčania, priatelia!

Nezabúdajte, aká bola úroveň mestských novín, asi tak pred 5–6 rokmi a aká je teraz. Rôzne názory sem alebo tam, redaktori ovládajú podstatu: správa je svätá, názor je slobodný a tak je to dobre...

Dede Adams

Dňa 16. februára sa koncertnej sále školy uskutočnil koncert žiakov hudobného odboru Základnej umeleckej školy Franza Schuberta, ktorá sa v máji pripravuje na oslavenie 25. výročia svojej existencie... (šh)

Fašiangová zábava

V Dome kultúry sa 18. februára 2010 konala fašiangová zábava. V maskách však netancovali deti, ani dospeláci, ale klienti želiezovského zariadenia sociálnych služieb „PERLA“ spoločne s klientmi partnerského zariadenia „PLATAN“ z Lontova. Na tejto milej akcii sa zúčastnili aj predstavitelia iných zariadení. V centre záujmu však boli samotní klienti, ktorí sa skutočne zabávali, ako sa patrí.

Ako nám povedal riaditeľ zariadenia sociálnych služieb „PERLA“ JUDr. Zoltán Holop, klienti sa na akciu veľmi tešili a masky si zhotovili sami s malou pomocou terapeutiek. „Mali z toho nesmiernu radosť. Deň čo deň sa ma niektorí pýtali, kedy to už bude a vidíte sám, ako sa tešia. Občana s ťažkým zdravotným postihnutím nie je správne zaškatulkovať ako človeka, ktorý už nič nedokáže, neurobí, nevytvorí. Nestačí, aby svoj život prežil medzi štyrmi stenami, ale je potrebné zabezpečiť jeho integráciu do spoločnosti. Nemožno zabudnúť, že aj on je človek, aj keď výnimočný. Má svoje predstavy o svojom živote, svoj vlastný názor a uvažuje o sebe.“

Obe zariadenia sociálnych služieb pracujú pod zriaďovateľskou pôsobnosťou Nitrianskeho samosprávneho kraja. Táto akcia bola zorganizovaná s pomocou občanov s vysokou morálkou a dobrým srdcom, ktorí radi pomáhajú. (pm)

Spomienka na Matičný ples

Matičný ples, vždy sa len s radosťou nes! Neboli tam len páry, nech sa aj nám, ostatným darí. Krásne všetko ozdobené, že bolo dobre a veselo, to tiež vieme. Veď plesy sú pre radosť, prišla tam tiež aj mladosť. Naše žienky, speváčky, tiež boli jak na dráčky. Každý si ich objednáva, by spievali, buď im sláva. Bola dobrá muzika, pridružila sa aj harmonika. Nie jedna, boli dve, nech to ešte lepšie znie. Tancovali aj mladé páriky, prikrášlili tie muziky. Zatancovali podľa módy, bolo tam aj veľa zhody. Do tanca tak pekne hral Efekt z Dolného Kubína. Country dámy tiež boli s nami. Zatancovali, zavýskali a tak všetkým nám radosť rozdávali. To boli tie naše hoďy, všetci boli podľa módy. Tombola tam bola tiež, z výhry sa tak každý teš! Kto nevyhral nech neplače, veď aj tak sa dost vyskáče. Do rána tu budú hrať, vydrží to iba mlad. Trochu si aj pospíme a tak sa aj v kostole pomodlíme. Poďakujeme sa Pánu Bohu, že sme všetci takto spolu. Vždy v radosť a nie v žiaľ, všetci dobre sa tu mali.

Na známosť vám dávame, že Maticu tu máme. A preto už neváhajte a tak sa k nám tiež pridajte! Hoc nebudú teraz plesy, tak tiež budú iné veci. Vždy nech sa tak stretne, na Maticu si tiež spomenieme. Keďže radi zabúdame, na papieri nech to máme, veď si to raz prečítame. Ešte nie som veľmi známa, ale som už stará mama.

p. Cvangová

Kynológom môžeme darovať 2% z dane

Začiatkom februára sa členovia Miestneho kynologického klubu Hron Želiezovce – Svodov, zišli na svojej výročnej členskej schôdzi v klubovni budovy vo výcvikovom areáli vo Svodove. Klub, ktorý má dnes 32 členov, vznikol koncom roka 1995 na podnet hŕstky milovníkov psov zo širokého okolia, čím vzniklo nielen verejnoprospešné záujmové združenie, ale zachránil sa priestor a budova bývalého ihriska, ktorá už bola značne rozkradnutá a zdevastovaná. Jeho poslaním je nielen propagovať športovú kynológiu, naučiť členov ovládať psa tak, aby neohrozoval a nespôsobil škodu na zdraví, či majetku iných osôb a naučiť psy chrániť majiteľa a jeho majetok, ale prenášať tieto skutočnosti aj na svojich priateľov a známych. Výcvik v klube prebieha vždy v nedeľu predpoludním.

Správu o hospodárskej činnosti klubu za uplynulý rok predniesol na zasadnutí hospodár klubu Pavel Alakša, ktorý

informoval prítomných 22 členov o dôležitejších momentoch zhodnocovania a renovácie areálu klubu. V minulom roku členovia vymenili strechu na budove za novú, keď polovicu nákladov použili z mestskej dotácie a druhú polovicu zo sponzorského príspevku dovtedy pre nich neznámej českej firmy, keď ani tie najväčšie slovenské firmy neprejavili záujem pomôcť dobrej veci. Vykurovací systém objektu bol vlani tiež od základu prestavaný, pričom množstvo starých kachlí na pevné palivo nahradili vkusným a hlavne efektívnejším krbom, ktorý zároveň vykuruje aj ďalšie časti budovy.

Vo finančnom hospodárení klubu si v minulom roku, ako vlastne aj po iné roky, museli vystačiť len z členských príspevkov, preto sa ich hospodárenie už viac rokov pohybuje v červených číslach.

Výcvikovú činnosť v roku 2009 zhodnotil výcvikár-figurant klubu Martin Streda, ktorý

konštatoval, že výcvik prebiehal počas 40 výcvikových dní, na výcvikoch bolo prítomných v priemere 7 psovodov a 8 psov na jeden výcvikový deň. Pre zvýšenie efektívnosti výcviku by klub potreboval ďalšieho figuranta, avšak záujem, najmä z radov mládeže, je veľmi slabý, prakticky žiadny. Výcvik bol umožnený okrem členov aj nečlenom z verejnosti, ich účasť však bola nízka. Podľa prítomných bola príčinou nielen malá informovanosť o tejto možnosti, ale aj nezáujem občanov o túto činnosť, o čom svedčí aj veľké množstvo túlavých psov v uliciach mesta. V tomto roku sa preto MKK Hron zameria na budovanie a skvalitňovanie vzťahov k verejnosti. V tomto smere už boli podniknuté kroky, pracuje sa na webovej stránke klubu (www.mkkhron.tym.sk), plánuje sa ponuka organizovania kurzu ovládania pre majiteľov psov, výcviky aj mimo areálu klubu a zorganizujú aj

kynologickú súťaž. V jarných mesiacoch sa uskutoční v ich areáli celoštátne stretnutie kynologickej mládeže Slovenska a predstavitelia klubu veria, že im v niektorých organizačných aspektoch podá pomocnú ruku aj mesto. V tomto roku sa plánuje vyčistenie areálu vrbového hájika pri bývalom športovom ihrisku, kde tiež bude môcť prebiehať výcvik formou prírodného revíru. Prítomní spomenuli pretrvávajúci problém so znečisťovaním okolia areálu výcvikového strediska najmä miestnou mládežou. Tento rok opäť plánujú rozsiahlu brigádu na vyčistenie okolia, v čom im ponúkol pomoc aj pozvaný hosť, člen mestského zastupiteľstva, Ladislav Vékony v mene OZ Svodov. V diskusii odznela informácia, že MKK Hron sa stal príjemcom 2 % dane z príjmov. Jeho členovia veria, že tí, ktorí majú túto možnosť a majú radi psíkov, im tie 2 percentá aj darujú. (ik, mkk)

Plášťovce v Želiezovciach

Dňa 17. februára - na popolcovú stredu podvečer - usporiadala Mestská knižnica v Želiezovciach už 58. Literárnu kaviareň pod názvom: *Hodvábná kvetinkovaná šatka* v kaviarni Miracle. Témou večera bolo oblečenie obyvateľov Plášťoviec v dobách minulých. Prednášateľka Katalin Szarka oboznámila prítomných s kultúrou svojej rodnej dediny, so zbierkou múzea. Múzeum v Plášťovciach získalo cenu PATRIA 2009 od vlastivednej spoločnosti Pro Patria. Expozícia je úplne autentická, vytvorená z dobrovoľných zbierok obyvateľov. Zaujímavosťou bolo, že priniesla množstvo oblečenia, ktoré spolu s videoprojekciou rozšírili a spestrili prednášku. Odevy sú i doteraz stále funkčné, používajú sa pri vystúpeniach folklórnej skupiny ZO Csemadoku, ktorá má 40 členov a vystupuje na rôznych regionálnych podujatiach. Katka rozprávala so zánietením, zaujímavo o kultúrnom živote v regióne, v ktorom žijú „palóci“. Ich odkaz sa snažia uchovať pre budúce generácie aj tak, že všetky scenáre folklórnej skupiny Búza-virág, ktoré zachytávajú typický a nezameniteľný život dediny, ako aj exponáty múzea i pomaly zabudnuté typické slovné výrazy, prenášajú a zachytávajú na moderné médiá. Bol to opäť hodnotný podvečer. (msk)

Jednoducho – Nábytok na mieru

Sú veci, ktoré na prvý pohľad vyzerajú veľmi zložité, a pritom sú jednoduché. Niekedy stačí mať len správnu informáciu.

Napríklad taký problém... Kuchynská linka utrpela úraz a je potrebné vymeniť dosku. Kde zohnať novú? Človek behá po Levciciach, Nitre a podobne, aby nakoniec zistil, že si musí dať zhotoviť novú. Kto však opracuje ten správny materiál na tie správne rozmery? A opäť treba zhaňat a zistiť, že treba dva týždne čakať. K nákladom si nakoniec môže pripočítať prejazdený benzín.

Podobný problém riešilo takýmto spôsobom viac Želiezovčanov. A to len preto, že sa k nim včas nedostala tá správna informácia, ktorá znie: Na Mierovej ulici za Domom služieb vo dvore sídli firma VÝROBA NÁBYTKU – Štefan Ambrózai.

Ako nám povedal Štefan Ambrózai:

„Áno, mnoho ľudí o nás nevie, a mnohí prídu s tým, že je škoda, že o nás skôr nevedeli. A málokde robia nábytok alebo jeho súčasti na mieru.“

Ako dlho pôsobí vaša firma?

„Robíme už tretí rok. Vyrábame kuchynské linky, komody, zastavané skrine so zasúvavými dverami, televízne alebo počítačové stolíky... Jednoducho všetko, čo sa týka nábytku.“

Spomínali ste, že robíte na mieru, akú požaduje zákazník. Týka sa to aj farby?

„Farby i materiálu. Aj keď ide o výmenu napr. stolovej alebo pracovnej dosky.“

Plánujete svoje služby rozšíriť?

„Niektorí ľudia potrebujú okná alebo dvere atypických rozmerov. Zatiaľ však okná ani dvere nerobíme. Je možné, že po rozšírení prevádzky o prístavbu zakúpime ďalší stroj, a budeme robiť aj okná a dvere. Na mieru.“

Stáva sa, že chodíte k zákazníkom do ich priestorov?

„Pravdaže. Robíme aj služby. Dodávame tatranský profil, rohové lišty, obkladový i podlahový materiál. A chodíme aj k ľuďom, lebo keď má byť kuchyňa na mieru, kde ide aj o milimetre, tak si to radšej sami odmeriame. A robíme aj motáže. Či ide o vstavané skrine, systémy – to všetko robíme s montážou.“

Ďakujeme za rozhovor

Výroba nábytku – Štefan Ambrózai

036 / 771 71437 0903 464 685

0903 464 705

Stavajú na domácich

Po dvojnásobnom postupe želiezovských futbalových družstiev (dospelí a dorast) v uplynulej sezóne si tímy počínajú výborne aj vo vyšších súťažiach: prvé družstvo v V. lige zimuje na treťom, dorastenci v IV. lige na 1. mieste. Žiacke mužstvá pôsobia v III. lige a sú na 9., resp. 10. mieste. Družstvo dospelých trénuje Štefan Štuller, dorastencov Tibor Rotík, žiakov Rasto Škrha a Norbert Barecz a prípravku, ktorá účinkuje na turnajoch, Ladislav Sokol.

Jesenná časť prebiehajúcej sezóny sa skončila 8. novembra. Hráči neoddychovali ani počas zimnej prestávky, cez víkendy trénovali v telocvični: najprv deti, potom starší a nakoniec dospelí. Jarná časť sa začína 14. marca pre dospelých a doras-

linii v celoštátnej relácii. Vo vedomí týchto faktov môžeme byť spokojní s 3. miestom dospelých, jesenným primátom dorastencov a 9. a 10. miestom žiakov. Dúfame, že pokračovanie bude aspoň také dobré.

Nastali v kádri družstva dospelých zmeny?

– Určité boli, zo Štúrova prišiel Zoltán Sováb, z Tekovských Lužian Jozef Mészáros, zo zahraničnej misie sa vracia Ladislav Újvári a Kornel Tóth prestupuje od dorastencov k dospelým. Skončilo sa hostovanie Richarda Szalaiho, ktorý sa vracia do Pohronskeho Ruskova.

S akým cieľom vykročia družstvá futbalového oddielu do jarnej časti súťaže?

– Naším cieľom je reprezentovať mesto aspoň na súčasnej úrovni a dávať čo najviac

Prípravné stretnutia

A družstvo: Želiezovce – Dvory n/Žitavou 3:0, Štúrovo – Želiezovce 1:2, Hurbanovo – Želiezovce, Esztergom – Želiezovce 4:2, Želiezovce – Esztergom 4:4, Želiezovce – Štúrovo 4:1

Dorastenci: Želiezovce – P. Ruskov (družstvo dospelých) 2:3, Želiezovce – N. Zámky 2:1, Kalná n/Hronom – Želiezovce 6:3, Želiezovce – H. Kľačany 5:1

Prípravka, mladší a starší žiaci: V decembri sa zúčastnili turnaja v Štúrove za účasti domáceho družstva a tímov rovnakých vekových skupín Šiah, Nových Zámok a Dorogu, kde skončili na 3. mieste (v tesne po sebe hraných zápasoch nastupujú najprv prípravkari, potom mladší a starší žiaci a výsledky sa zrátavajú). H. Kľačany – Želiezovce 10:7, Želiezovce – Čaka 14:7, Želiezovce – KSK Levice 9:8.

Starší a mladší žiaci: SŽ: Želiezovce – N. Zámky 3:9, MŽ: Želiezovce – N. Zámky 6:9.

tencov, žiaci začínajú 28. marca. Aj deti už trénujú intenzívne trikrát do týždňa a už sa zúčastňujú aj tréningov na voľnom priestranstve. Dorastenci a dospelí začali 6. januára so zimnou prípravou, v rámci ktorej absolvovali tri tréningy týždenne a prípravné zápasy počas víkendov: v sobotu hrávali dospelí, v nedeľu dorastenci. Spýtali sme sa trénera dospelých, Štefana Štullera, čo je nového v Mestskom športovom klube niekoľko dní pred začiatkom jarnej časti súťaže.

Nakoľko bolo vedenie spokojné s jesennými výkonmi a výsledkami?

– Aj družstvo dospelých, aj dorastenecké družstvo bolo v tomto ročníku nováčikom, prvé v V., druhé v IV. lige po vľahnajšom postupe. Žiacke družstvá sa držia v III. lige, čo je pozoruhodné, pretože účinkujú v tretej

príležitosti vlastným odchovancom. V dorasteneckom tíme je napríklad 13 želiezovských hráčov, v 18-člennom kádri A družstva je tiež 13 vlastných hráčov. V týchto snahách sa nám dostáva podpory od vedenia mesta, sponzorov i fanúšikov, za čo im aj touto cestou ďakujeme. Dávno bola taká situácia ako teraz, že aj na zápasy dorastencov chodí okolo stovky divákov, na miestnych derby je niekedy aj 400 návštevníkov. Na prípravný zápas proti Dvorom nad Žitavou na vedľajšom ihrisku sa napríklad bolo pozrieť 90 divákov. Samozrejme sa lepšie hrá, keď je záujem aj zo strany fanúšikov.

Výsledky teda pritiahli pozornosť divákov, ich záujem zas môže zlepšiť výsledky. I keď vedenie nechcelo konkrétny

zovať jarné očakávania, systém založený na vlastných odchovancoch už teraz prináša prvé výsledky. O pokračovaní tohto trendu môže podať svedectvo jarná časť súťaže...

(ik)

V. liga – východ

1. V. Lovce	15	12	1	2	43:8	37	16
2. Tvrdošovce	15	9	4	2	36:21	31	7
3. Želiezovce	15	10	0	5	40:26	30	9
4. Komjatice	15	9	2	4	33:24	29	8
5. Čaka	15	7	2	6	29:23	23	-1
6. Zemné	15	7	2	6	26:27	23	-1
7. Tlmače	15	5	5	5	34:25	20	-4
8. H. Vrbica	15	5	5	5	27:23	20	-4
9. Kalná n/H.	15	5	5	5	20:17	20	-4
10. T. Lužany	15	5	4	6	22:35	19	-5
11. Chotín	15	6	0	9	26:41	18	-3
12. Dvory n/Ž.	15	5	2	8	22:25	17	-7
13. Bánov	15	4	4	7	26:29	16	-5
14. Nesvady	15	4	2	9	25:46	14	-7
15. Semerovo	15	4	1	10	26:35	13	-8
16. Pribeta	15	3	1	11	19:49	10	-11

Dorast – IV. liga JV

1. Želiezovce	15	12	1	2	65:18	37	16
2. Topoľníky	15	11	2	2	65:22	35	8
3. D. Streda B	15	10	2	3	66:18	32	8
4. Štúrovo	15	10	2	3	48:25	32	11
5. Okoličná	15	9	2	4	44:23	29	5
6. Hurbanovo	15	9	1	5	48:35	28	7
7. Dvory n/Ž.	15	7	2	6	32:30	23	-1
8. Vrakúň	15	6	4	5	38:33	22	-2
9. Chrenová	15	7	1	7	40:42	22	1
10. Šamorín	15	4	4	7	30:25	16	-5
11. Gabčíkovo	15	4	2	9	20:37	14	-7
12. H. Kráľová	15	4	1	10	16:38	13	-8
13. Šurany	15	3	3	9	37:47	12	-9
14. O. Potón	15	3	2	10	19:65	11	-13
15. Imeľ	15	2	3	10	19:56	9	-15
16. V. Meder	15	3	0	12	15:88	9	-12

Starší žiaci, III. liga Juh

1. Ivanka	12	10	1	1	52:6	31	13
2. Štúrovo	12	9	0	3	38:12	27	9
3. Šaľa B	12	9	0	3	42:17	27	9
4. Komjatice	12	6	2	4	29:15	20	-1
5. N. Zámky B	12	6	1	5	33:12	19	1
6. Marcelová	12	6	1	5	26:28	19	4
7. Kolárovo	12	6	1	5	22:24	19	4
8. Šahy	12	5	3	4	15:13	18	3
9. ViOn ZM B	12	5	0	7	29:23	15	-3
10. Želiezovce	12	5	0	7	23:34	15	-6
11. Bánov	12	3	1	8	18:56	10	-8
12. Šurany	12	1	3	8	15:39	6	-15
13. Tvrdošovce	12	0	1	11	5:68	1	-17

Mladší žiaci, III. liga Juh

1. Šurany	12	12	0	0	121:4	36	15
2. Štúrovo	12	11	0	1	117:1433	15	
3. ViOn ZM B	12	10	0	2	85:20	30	12
4. Šahy	12	9	0	3	65:15	27	12
5. N. Zámky B	12	8	0	4	66:24	24	6
6. Tvrdošovce	12	6	0	6	45:47	18	0
7. Šaľa B	12	4	2	6	34:22	14	-4
8. Marcelová	12	4	1	7	40:37	13	-2
9. Želiezovce	12	4	1	7	19:50	13	-8
10. Kolárovo	12	4	0	8	12:64	12	-3
11. Ivanka	12	2	1	9	14:81	7	-11
12. Komjatice	12	1	1	10	10:127	4	-17
13. Bánov	12	0	0	12	5:128	0	-18

*Želiezovské spomienky***Vzácný denník železovského päťnásťročného chlapca**

Nedávno sa mi do ruky dostal z pohľadu železovčanov neobvyčajne zaujímavý až vzácny dokument. Ide o osobný denník Lajosa T. narodeného 19. 3. 1929. Býval na Poľnej ulici – Mezó utca a navštevoval vtedy primerane uznávanú zimnú poľnohospodársku – internátnu školu v Želiezovciach. Pri listovaní tohto denníka som mal to potešenie deň po dni registrovať dianie v našom meste počas II. svetovej vojny, pretože tento mládenec úhladným písmom udalosti opisuje práve od decembra 1943 do konca apríla 1945. V nasledujúcich riadkoch autenticky zacitujem z konca uvedeného denníka:

Želiezovce 28. júna 1944.

„V nedeľu som bol na hodoch v neďalekej Čate. Veľmi dobre som sa cítil. Hneď v pondelok a v utorok na poludnie opakovane vyhlásili letecký poplach. V utorok sme na oblohe videli letecký súboj. Na pole spadlo jedno nemecké dvojmotorové lietadlo. Pri horení lietadla som z diaľky aj ja bol prítomný. Pilot z lietadla vyskočil, ale neprežil.“

Zacitujem z decembrových udalostí:

18. decembra.

„Je utorok. Toto je prvý deň, keď aj v Želiezovciach prežívame naozajstnú vojnu. Poľná nemocnica sa odsťahovala. Maďarských vojakov vystriedali nemecké vojská. Pred obedom, okolo desiatej ruské bombardéry zhadzovali bomby na Želiezovce. Počítal som, asi 10 bômb dopadlo na naše mesto. Súčasne na mesto strieľali aj z automatických zbraní. Nálet som prežil vonku v prírode. Asi 70 metrov odo mňa spadla jedna bomba. Na mesto zhadzovali aj množstvo letákov. Odo

dnes spíme dole v pivnici. Celkovo ja nás tam 19. V meste je veľa strát na domoch. Aj katolícky kostol je celý dostrieľaný. Podvečer sme sa išli pozrieť na následky ničivého útoku.“

20. decembra až 1. januára.

„Prežívame najväčšiu krízu. V našej veľkej pivnici sa už zdržiavame 45. Lietadlá skoro denno-denne zhadzujú bomby. Z pivnice ani len nevychádzame. Je nás tu viac rodín a to: Rodina Fejes Turóczy - 5, Jedynák Jozef a Anka - 2, rodina Pásztor a Dóka - 6, rodina Muka - 4, rodina Várady, Mahovszky, Szepsi bácsi - 6, Mihályovci - 3, Tóth Lajos - 2, Starý ujo Lojda - 2, celá rodina SEDA a Lojda - 5, teta Gyürkiová a rodina Simonová - 6, Mezóovci - 2, Tatai a Kósa Feri - 2, takže spolu 45.

Na jarmočné námestie dotiahli jedno delo.“

Udalosti od 1. januára do 1. februára.

„Gyürkiových dom dostal zásah. Otec dnes chcel ísť do Levíc, ale zajali ho Rusi. Len horoko-ťažko sa mu podarilo dôjsť domov. Veľmi ťažké dni prežívame. V časti Hrable ruské vojská prekročili Hron. Večer to aj v rádiu

hlásili. Počet odtiaľ veľkú strelbu. Počas mesiaca sme prežili päť ťažkých bombardovaní. Letecké boje vidíme skoro každú polhodinu. Už sme zazreli na druhej strane Hrona aj

Lajos T., majiteľ denníka je prvý zľava

ruské tanky. Najťažšie boje sú v oblasti Hrabiel. Nemci však zatlačili rusov späť za Hron. Deň čo deň spomínajú, že nás vystahujú z mesta. Pol mesta je v ruínach. Trochu sme boli v uliciach. Spomínajú, že chcú pozbierať aj nás - levente. V pivnici je nás už menej. Večer som nás napočítal 21.

9. marca zabila Jozefa Gyürkího aj s manželkou. Už aj my sme dostali niekoľko mín. Našťastie len do maštale, ďalšia dopadla do záhrady. Aj v našej záhrade sú mínomety. Sú tam štyri.“

18. marca 1945

„Už tretí mesiac sme v pivnici. Cez deň sme zbadali, že hore v dome nás opakovane vykradli. Veľa vecí nám zmizlo. Vonku cítiť, že už prichádza jar. Začína sa otepľovať. V pivnici po večeroch často hráme karty. Kedy tomuto bude koniec?“

Koniec citovania z neobvyčajného denníka vtedy 15-ročného Lajosa T.

Vážení čitatelia, k tematike a k denníku sa o mesiac vrátim. Tam už tento mládenec popisuje udalosti počas ukončenia vojny.

Pavel Polka

Aj taký bol obraz mesta na konci II. sv. vojny.

* Šport *

Jaroslav Chytil (nar. 19. 8. 1952, Mužla)

Narodil sa v obci nachádzajúcej sa 10 km na západ od Štúrova pri potoku Mužla, kde jeho otec slúžil ako policajt. Ako 6-ročný si už v I. Sokolci uvedomil, že k futbalu treba guľatá kožená alebo gumená lopta, červené trenírky, tričko a malý priestor zarastený trávou, prípadne burinou, a môže sa hrať. Väčšina chlapcov v tom čase ešte chcela a rada hrala futbal. Ako 14-ročný už nastupoval po nedeliach v dorasteneckom družstve tejto obce pri Ipli. „Napriek nízkemu veku som začal ako brankár a predvádzal som bravúrne kúsky. Stalo sa raz, že na ihrisku súpera sme prehrávali 1:3. Môj prvý tréner Vojtech Urbán ma poslal na post stredného útočníka. Nastriela som počas niekoľkých minút tri góly a z ihriska sme odchádzali ako víťazi,“ spomína si na začiatok svojej kariéry. Nový post sa mu tak zapáčil, že si zaumienil, že zostane v útoku a pokúsi sa rozdrviť obranu súperov. Ako dorastenecký hráč účinkoval „načierno“ v družstve „veľkých“, až ako 16-ročný so súhlasom športového lekára v Šahách nastúpil oficiálne v družstve dospelých. Počas základnej vojenskej služby pôsobil 8 mesiacov v divízii v družstve ČH Bratislava spolu s Bachratým, Hudcovičom a ďalšími. Najradšej si spomína na zápasy proti Topoľčanom,

Púchovu, Partizánskemu. Po odchode do civilu ho zavolali do Štúrova, kde prežíval mi-

báči mu môžem za veľa ďakovať. V začiatkoch ma staval na pravé krídlo, na hrote hral Šaňo Kollár.

a Laco Opavský. Ponosovali sa, že si dokážu vytvoriť tlak, ale premieňať šance nie. Vrátil som

1972, Želiezovce, Jaroslav Chytil v zadnom rade druhý sprava

moriadne úspešné obdobie, istý čas tam aj trénoval, napokon však zostal v I. Sokolci.

„Hrali sme prípravný zápas v Želiezovciach a dvakrát som skóroval do siete domácich. Tréner Csikós a predseda klubu Sýkora si všimli môj výkon a o tri týždne som naháňal loptu v mestečku pri Hrone.“ V roku 1973 sa hral rozlúčkový zápas Róberta Riedla proti súperovi so slávnou minulosťou – MTK. Po štvrthodine hry sa tréner Želiezovčanov Ján Csikós postavil z lavičky a ozval sa: „Kto nevie plávať, treba ho hodiť do hlbkej vody.“ Vtedy sa Jaro stal stálym členom základnej zostavy. „Jani-

Neskôr sa posunul do zálohy a ja do stredy útoku. Medzitým sme sa dostali do I. A triedy. Hrali sme v Mojzesove kľúčové stretnutie a zmohli sme sa iba na remízu 1:1. S Jarom Liptákom sme sa pretekali v zahadzovaní šanci. Napriek tomu, že sa nám nepodarilo získať oba body, disciplinárna komisia zväzu nás pre prehrášok domácich vyhlásila za víťazov.“ V družstve nášho mesta odohral 8 rokov, potom odišiel za obľúbeným trénerom Csikósom do Veľkého Peseku, kde svojou hrou vypomáhal poldruha roka. „Moje predchádzajúce mužstvo stálo na zostup, keď ma vyhladal Gusto Rusnák

sa teda a všetky 4 zostávajúce zápasy sme vyhrali zhodne 1:0. Bol som autorom všetkých gólov. V roku 1985 som sa s aktívnym futbalom natrvalo rozlúčil.“ Neskôr za čias trénerstva Raša Vincúra pôsobil ako vedúci mužstva, potom sa na žiadosť Ernesta Mokosa občas blisol v družstve starých pánov. Krátku dobu ešte navštevoval domáce zápasy mužstva, ale nedokázal tolerovať vyčítanie niekoľkých tiežfanúšikov. Na športových kanáloch však sleduje väčšinu futbalových či hokejových zápasov. Toho času sa učil za elektrikára, po ťažkej chorobe išiel do invalidného dôchodku z miestnej fabriky SES. Medzi jeho koníčky patrí rybárčenie, ale dobre sa cíti aj vo vinici na farnianskom kopci. Určite so mnou súhlasia tí, ktorí ho videli hrať, že bol výbušným útočníkom, nebál sa tvrdých súbojov. Jeho tréneri – Urbán, Proksa, Csikós, Mezóľaky, Szabó, Fekete vždy cítili, že potrebujú jemu podobných, fyzicky silných futbalistov, ktorí zabezpečujú úspechy mužstva nielen tvrdosťou, ale aj strelami. A samozrejme aj úprimnosťou a statočnosťou... (ág)

1978, v prednom rade 8. zľava

A XXXIV. Felvidéki Magyar Matematikaverseny támogatói

Arany fokozatú támogatók

MICROCOMP Computersystem s.r.o., Ministerstvo školstva Slovenskej republiky, Pázmány Péter Alapítvány, Zselíz Város Önkormányzata

Ezüst fokozatú támogatók

RNDr. Balázs Lajos, Balla Árpád, Csenger Tibor, Cserba Katalin, Farkas Iván, Garam Menti Vadásztársaság, Grosz Gábor, Melczer Gábor, MUDr. Kiss Gyula, Espinn, s.r.o., Eurospinn, s.r.o., Lilium Aurum Kft., Ing. Miroslav Opavský, a Rákóczi Szövetség zselízi alapszervezete, Sokol Ladislav, Szigeti László, Tóth Könyvkereskedés, Veregyház Önkormányzata, JUDr. Világi Oszkár

Bronz fokozatú támogatók

Ing. arch. Pavel Bakonyi, a CSEMADOK zselízi alapszervezete, eWorld Com, Jalsovszky Sándor, Javorka Gábor, Kincso Ifjúsági Néptáncgyűttes, Lukáč László, Mihók Mária, Mocsy Katalin, Páldi Tibor, Récsei Róbert, Spek Lajos, Török Zsolt – Zalogház, PaedDr. Turza Irén, Turza Krisztián, Zsigmond István

Pod'akovanie za vydarený ples

Ďakujeme všetkým sponzorom, ktorí svojimi darmi prispeli na ples rybárov. Podakovanie patrí aj tanečnému súboru Kincso a hudobnej skupiny M+M Trio.

Výbor miestnej organizácie Slovenského rybárskeho zväzu v Želiezovciach

Köszönet a jól sikerült bálért

Köszönjük a támogatást mindazoknak, akik ajándékaikkal hozzájárultak a horgászbálhoz. Köszönet illeti a Kincso néptáncsoportot és az M+M Trio zenekart is. *A Szlovák Horgászszövetség zselízi alapszervezetének vezetősége*

Žiadosť o spoluprácu- výskyt hľadavcov

Mestský úrad Vás žiada o nahlasovanie výskytu hľadavcov na verejných priestranstvách z dôvodu prípravy celoplošnej deratizácie ktorá prebehne od 22. do 26. marca 2010. Výskyt hľadavcov je možné do 19. marca 2010 nahlásiť telefonicky na t.č. 036/77 111 40, osobne v budove Mestského úradu v kancelárii č. 12 v čase úradných hodín, alebo mailom na adresu: alexander.toth@zeliezovce.sk.

Vlastníci, alebo užívateľia domov a podnikateľských objektov v zmysle VZN č. 6/2004 o ochrane životného prostredia mesta Želiezovce sú deratizáciu povinní vykonať od 22. do 29. marca 2010.

Upozornenie: Majitelia psov, aby pri venčení vo zvýšenej miere dbali na svojho psa a nepúšťali ho z vŕozky od 22. marca do 30. apríla 2010.

Ďakujeme za spoluprácu. *MsÚ Želiezovce*

Mesto Želiezovce

Ul. SNP č. 2, 937 01 Želiezovce

v y h l a s u j e obchodnú verejnú súťaž na predaj

nehnuteľného majetku vo vlastníctve mesta Želiezovce

na základe schváleného uznesenia MsZ č. 29/2010 zo dňa 25. 2. 2010

Budova:

- administratívna budova súp. č. 14 na parc. č. 205/2, sociálna budova a dielne súp. č. 1213 na parc. č. 205/3, skladové priestory na parc. č. 205/3, katastrálne územie Želiezovce.

Pozemok:

- evidované v katastri nehnuteľností Správy katastra v Leviciach na LV č. 1 ako parc. č. 205/1, 205/2, 205/3, katastrálne územie Želiezovce.

- parcela č. 205/1 – záhrada, výmera 1620 m², parcela č. 205/2 – zastavaná plocha a nádvorie, výmera 177 m², parcela č. 205/3 – zastavaná plocha a nádvorie, výmera 658 m².

Súťažné podmienky si záujemcovia môžu zistiť na webovej stránke mesta Želiezovce www.zeliezovce.sk a taktiež je možné vyžiadať si ich na adrese: Mestský úrad, Ul. SNP č. 2, 937 01 Želiezovce.

Kontaktná osoba: Mgr. Alžbeta Kádasiiová – prednostka

Tel.: 036/7711087, fax: 036/7713004

e-mail: alzbeta.kadasiova@zeliezovce.sk

Súťažné návrhy možno doručiť v lehote do 15. 4. 2010

do 11:00 hodiny v súlade so súťažnými podmienkami.

Kronika - Krónika

Prišli na svet – Világra jöttek

18. 1. Jakub Mojžiš (Želiezovce); 4. 2. Karin Potocká (Želiezovce); 5. 2. Patrícia Balogová (Želiezovce), Zoja Lojdová (Želiezovce); 11. 2. Stefánia Nagyová (Želiezovce); 24. 2. Sofia Vysoková (Želiezovce)

Sľúbili si vernosť – Házasságot kötöttek

13. 2. Peter Polka (Želiezovce) – Lucia Gundová (Nová Ves nad Žitavou); 20. 2. Erik Božík (Málaš) – Kristína Šafárová (Želiezovce); 27. 2. Karol Cseh (Komárno) – Henrieta Vojtényi (Želiezovce)

Gratulujeme - Gratulálunk

50		70	
Alžbeta Čerbová	02. 03.	Csaba Varga	01. 03.
Anna Lakatošová	07. 03.	Edeltrauda Mátéová	10. 03.
Erika Matiašková	11. 03.	Valéria Radnaiová	12. 03.
Vladimír Drobný	14. 03.	Irena Nyíróová	21. 03.
Alžbeta Horňáková	20. 03.	Vojtech Kulcsár	30. 03.
Judita Csonková	22. 03.		
Štefan Kminiak	31. 03.		
		80	
		Anna Rufusová	07. 03.
		Rozália Pribeľová	07. 03.
60		Lenka Vanková	16. 03.
Katarína Laisnerová	08. 03.	Margita Csomarová	19. 03.
Štefan Švancár	14. 03.		
Klára Bakayová	16. 03.		
Terézia Zelnická	19. 03.	90	
Jozef Paál	19. 03.	Jozef Fazekaš	07. 03.
Árpád Virág	28. 03.	Estera Némethová	21. 03.
Katarína Szabóová	28. 03.		
Jarmila Šedivá	29. 03.		
Kvétoslava Hibscherová	29. 03.		

Opustili nás – Elhunytak

27. 1. Hana Dóková (Želiezovce, 78 r.); 11. 2. Štěpán Jobko (Želiezovce, 62 r.); 12. 2. Vojtech Balogh (Sikenica, 59 r.); 17. 2. Jolana Szabóová (Želiezovce, 78 r.), Zuzana Staneková (Sikenica, 82 r.); 22. 2. Želmíra Ličková (Želiezovce, 81 r.); 24. 2. Alžbeta Čerková (Želiezovce, 85 r.); 25. 2. Alžbeta Mészárosová (Želiezovce, 88 r.)

A Művelődési Otthon műsorából:

2010.03.15-30. **Szilva József** garamvezekényi születésű, Komáromban élő festőművész festményeinek kiállítása

2010.03.19. **Komáromi Jókai Színház:**

11:00 **Süsz, a sárkány**, belépődíj: 2 €

19:00 **Anconai szerelmesek**, elővételnél 7 €, nyugdíjas és gyermekjegyek 5 €, helyszínen 9 €, nyugdíjas és gyermekjegyek 6 €

Želiezovský spravodajca

Vydáva: Samospráva mesta Želiezovce

Číslo registrácie: EV 3292/09

Šéfredaktor: Ladislav Levický

Jazyková úprava: RNDr. Géza Horváth, Štefan Hečko

Kontakt: Mestský úrad Želiezovce, SNP 2, tel. 036/772 11 70, e-mail: 93701@pobox.sk

Tlač: LVT Levice

Názory uverejnené v novinách nemusia odrzkadlovať stanovisko redakcie.

Zselízi Hírmondó

Kiadó: Zselíz Város Önkormányzata

Nyilvántartási szám: EV 3292/09

Főszerkesztő: Levický László

Olvasószerkesztők: RNDr. Horváth Géza, Štefan Hečko

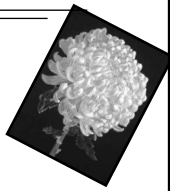
Szerkesztőség: Zselízi Városi Hivatal, Szfn u. 2, tel. 036/772 11 70, e-mail: 93701@pobox.sk

Nyomda: LVT Léva

A lapban közölt vélemények nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét.

CHRYZANTÉMA ŽELIEZOVCE

**Stála pohotovosť
Állandó készség
0915 667 413**

Pohreby už od 249 € (7501 Sk)

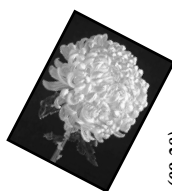
Kompletný pohreb aj na splátky bezúročne

Temetések 249 €-től (7501 Sk)

Teljes temetkezési szolgáltatás
kamatmentes részletfizetésre is

**Mikuláš Konopka
Chryzantéma
SNP 15
Želiezovce**

(09-28)

Z ponuky Domu kultúry

15-30. 03. 2010

Výstava malieb p. Jozefa Szilvu, rodáka z Hronoviec, akademický maliar z Komárna

16.03.2010, 10.00 hod.

Bábkové divadlo Stražan - Bratislava: „Medovníkový domček“

**Vykupujem starožitnosti
rôzneho druhu**

napr. nábytok (aj v poškodenom stave), obrazy,
hodiny, porcelán, striebro, lustre, šable, bodáky
a iné zbrane.

Platím v hotovosti.

036/622 35 96, 0903 439 094

Felvásárolok mindenféle régiséget

pl. bútort (sérült állapotban is), képeket, órákat,
porcelánt, ezüstöt, csillárokat, kardokat, szuro-
nyokat és egyéb fegyvereket.

Készpénzben fizetek.

(04-3)

Annyira szerettem volna még élni értetek,
De az Úr magához hívta lelkemet,
Szeressétek egymást, mint én titeket,
S angyaloként mindig ott leszek köztetek.

Fájó szívvel emlékezünk 2010. március 5-én
halálának első évfordulóján

Pozsgai Bélánéra, szül. Valentko Katalinra.

A gyászoló család és beteg szívű édesanyja.

(10-04)

Ž a l ú z i e

▪ **Horizontálne a vertikálne látkové**

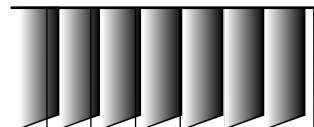
- exteriérové
- medziokenné
- interiérové

▪ **Protihmyzové sieťky**

▪ **Silikónové tesnenie okien a dverí**

▪ **Plastové zhrňovacie dvere**

LUNAP - NÉMETH 036/773 91 91 0905 42 00 44

(04-43)

Očná optika OPTOSAN - Anežka Palášťová - OPTOSAN optika

Komenského 46, Želiezovce

(oproti Supermarketu – a szupermarkettel szemben)

V modernizovaných priestoroch ponúka svojim zákazníkom:

- najmodernejšie počítačové vyšetrenie zraku zdarma, bez čakania v ambulancii
- široký výber okuliarových rámov od 1 €
- zhotovenie okuliarov aj do vlastného rámu
- aplikácia kontaktných šošoviek, aj farebných, s možnosťou bezplatného vyskúšania
- drobné opravy okuliarov na počkanie
- čistenie okuliarov a šperkov ultrazvukovým prístrojom

Felújított helyiségeiben nyújtja szolgáltatásait:

- legmodernebb számítógépes látásvizsgálat ingyen, várakozás nélkül
- szemüvegek széles választéka már 1 €-től
- szemüvegek készítése saját keretbe is
- kontaktlencsék (színesek is) alkalmazása, ingyenes kipróbálás lehetősége
- szemüvegek apróbb javítása megvárásra is
- szemüvegek és ékszerek ultrahangos tisztítása

Tešíme sa na Vašu návštevu! Örömmel várjuk vásárlóinkat!

tel. 036/771 20 09

(10-01)

**Kníhkupectvo pri Mestskej knižnici
(☎ 7711000) ponúka:**

MAMIČKE Z LÁSKY

Bratislava, Slovart 2009. Cena 6,95 €

V miniknižke nájdete tie najkrajšie myšlienky o matkách. Vhodné ako darček.

Dan Brown: STRATENÝ SYMBOL

Bratislava, Slovart 2010. Cena 15,24 €

Vzrušujúce, nabité dejom, nezvyčajne inteligentné čítanie.

Gustáv Murín: MAFIA NA SLOVENSKU

Bratislava, Marenčin PT 2009. Cena 11,92 €

Bratstvo zabijakov, zrady najbližších, všemocnosť....Nositelia mien ako Čistič, Borženský, Papa Joe, Černák, patria k mafii?

kniznicazeliezovce@kredit.sk

**A Városi Könyvtár könyvkereskedésének
(☎ 7711000) ajánlata:**

Joseph Finder: TITKOS KAPCSOLAT

Budapest, General Press 2009. Ára 10,92 €

A szálaak egészen magas körökbe vezetnek, az összeesküvés...

Nora Roberts: ÓSZINTE HAZUGSÁGOK

Budapest, Gabo 2009. Ára 10,59 €

Nincs olyan titok, olyan botrány, amiről Eve nem tudna.

B. Clark: FRANKLIN ÉS A DADUS

Budapest, Lilliput 2009. Ára 2,62 €

A híres teknős sok érdekes kalandja, a kicsik nagyon szeretik őt.

* Sport *

Chytil Jaroslav (szül.: 1952. VIII. 19., Muzsla)

A Párkánytól tíz kilométerre nyugatra fekvő, Muzslai-patak melletti községben született, ahol édesapja rendőrként teljesített szolgálatot. Hat évesen már Ipolyszakálloson tudatosította, hogy a focihoz kell egy bőrből, vagy gumiból készült gömbölyű játékszer, piros klott nadrág, atlétatrikó, meg egy fűvel, esetleg gyommal benőtt arasznyi hely, aztán lehet játszani. Akkor még a nebulók zöme szeretett és akart focizni. Tizennégy évesen már az Ipoly-menti település ifjúsági csapatában lépett pályára vasárnaponként. „Alacsony termetem ellenére kapusként kezdtem, és bravúrt bravúrra halmoztam. Történt egyszer, hogy idegenben szerepelve 3:1-re vezetett az ellenfél. Az első edzőmnek számító Urbán Béla ekkor a középcsatár posztjára küldött. Rúgtam is a még hátralévő néhány percben három gólt, így győztesként vonulhattunk le a küzdőtérrel” – tekint vissza Jaro pályafutása kezdetére. Az új szerepkör annyira megtetszett neki, hogy elhatározta, a csatársorban marad, igyekszik szétzilálni az ellenfelek védelmét, felőrölni erejét. Ifistaként nemegyszer „feketén” szerepelt a nagyok alakulatában, majd tizenhat éves korában az ipolysági sportorvos beleegyezésével igazi felnőtt labdarúgóvá avaszták. A tényleges katonai szolgálat során nyolc hónapon át a divízióban köz-

sikerült betalálnom a vendéglátók kapujába. Csikós edző és Szikora klubelnök rögvést szemet vetettek teljesítményemre, ezért három hét múlva már a Garam-menti városkában bővílhettem a labdát”. Ezerkilencszázhetvenháromban került sor Riedl Róbert búcsúmeccsére, az ellenfél a nagy múltú MTK volt. Mintegy negyedórányi játék után a zseliziek mestere, Csikós János a kispadról felállva megszólalt: „aki nem tud úszni, azt be kell dobni a mély vízbe”. Ekkor vált Jaro a zselizi gárda állandó játékosává, kezdőemberévé. „Jani bácsinak sokat köszönhetek. Kezdetben

ket hozott ki győztesként”. Nyolc évet húzott le városunk csapatában, majd a hön szeretett Csikós edzőt követve Nagypeszekre igazolt, ahol másfél éven keresztül segítette játékával újdonsült csapattársait. „Előző együttesem sajnos kiesésre állt. Felkeresett lakásomon Rusnák Gusztó és Opavský Laci. Afelett siránkoztak, hogy általában mezőnyfőlénybe kerülnek, de a kínálózó helyzeteket nem tudják góllá értékesíteni. Visszajöttem hát segíteni, a hátralévő négy találkozót egyaránt 1:0 arányban megnyertük. Valamennyi találat az én nevemhez fűződött. Ezerki-

1976. Chytil Jaroslav az alsó sorban balról az első

jobbszélsőként foglalkoztatott, akkor Kollár Sanyi volt az ék. A későbbiek folyamán Sanyit fedezetként szerepeltette, jómagam pedig

1971. Alsó sor, balról a harmadik

remüködő pozsonyi ČH sorait erősítette Bachtrátval, Hudcovičsal és a többiekkel. A legszívesebben a nagytopolcsányiak, a puhóiak és a simonyiak elleni viadalokra emlékszik vissza. A leszerelés után az akkor éppen fénykorukat élő párkányiak hívták, egy ideig náluk is edzett, de ő inkább Ipolyszakálloson maradt. „Zselizén játszottunk egy előkészületi mérkőzést, és kétszer is

a csatársor tengelyébe kerültem. Közben sikerült feltornáznunk magunkat az I. A osztályba. Özdögén játszottunk a sorsdöntő összecsapást, ahol mindössze 1:1-es döntetlenre futotta erőnkől. Lipták Jaróval egymást múltuk felül a gólhelyzetek kihagyásában. Annak ellenére, hogy nem sikerült begyűjtenünk mindkét pontot, a szövetség fegyelmi bizottsága, a hazaiak vétsége miatt bennün-

lencszáznolcvanötben aztán végérvényesen búcsút intettem az aktív labdarúgásnak”. Később Rastó Vincúr edzősége idején csapatvezetőként kamatoztatta tudását, majd Mokos Ernő kérésére az öregfiúk alakulatában is voltak villogásai. Egy kurta ideig még ki-kilátogatott nézőként a sportpályára, de saját bevallása szerint néhány, magát szurkolónak nevező egyén tragárságait nem tudta elviselni. A sportcsatornákon viszont a labdarúgó- és jégkorong-mérkőzések javát figyelemmel kíséri. Annakidején vilanyszerelőnek tanult, a zselizi gépgyárból vonult rokkantsági nyugdíjba egy súlyos betegséget követően. Kedvenc időtöltései közé sorolja a horgászatot, de a farnadi dombon lévő szőlőültetvényén is kitűnően érzi magát. Két fia közül egyik sem focizik. Akik látták őt focizni, bizonyára egyetértene velem, hogy Jaro robbanékony csatár volt, mindig vállalta a kemény párharcokat. Edzői, Urbán, Proksa, Csikós, Mezőlaky, Szabó és Feket mindannyian érezték, hogy szükség van a hozzá hasonló fizikai erejű labdarúgókra, akik nemcsak keménységükkel, hanem nagy erejű lövéseikkel is biztosítják a csapat sikereit. És persze az őszinteségükkel és becsületességükkel is...

(ág)

Zselizi visszaemlékezések

Egy 15 éves fiú értékes naplója

Nemrég egy zselízi szempontból rendkívül értékes és egyedi dokumentum jutott a kezembe. Az 1929. március 19-én született T. Lajos magánnaplójáról van szó. A Mező utcán lakott, és az akkoriban megfelelően elismert bentlakásos zselízi téli mezőgazdasági iskolát látogatta. A napló lapozása közben volt szerencsém napról-napra végigkísérni a II. világháború történéseit városunkban. Az említett fiatalember szépen vezetett írással 1943 decemberétől 1945 áprilisának végéig jegyezte fel az eseményeket. A következő sorokban idézek az említett napló végéről:

Zselíz, 1944. június 28.

„Vasárnap a közeli Csatán voltam búcsúban. Nagyon jól éreztem magam. Mindjárt hétfőn, aztán kedden délben ismételtén légiriadót rendeltek el. Kedden légi csatát is láttunk az égen. A mezőre esett egy kétmotoros

röplapot is ledobtak a város területén. Mától lent a pincében alszunk. Összesen tizenkilencen vagyunk ott. Sok kár érte a városban a házakat. A katolikus templomot is szétlőtték. Estefelé elmentünk megnézni a megsemmisítő támadás nyomait.”

December 20. – január 1.

„A legnagyobb válságot éljük át. Nagy pincénkben immár 45-en tartózkodunk. A repülők naponta bombáznak. Ki sem megyünk a pincéből. Több család van itt, mégpedig:

a Fejes Turóczy – 5

Jedynák József és Anka – 2

a Pásztor és a Dóka család – 9

a Muka család – 4

a Várady, a Mahovszky család, Szepsi bácsi – 6

Mihályék – 3

Tóth Lajos – 2

Lojda bácsi – 2

a SEDA és a Lojda család – 5

Gyürki néni és a Simon család

T. Lajos, a napló írója a kép bal oldalán látható

repülő. Messziről láttam, ahogy ég a repülő. A pilóta kiugrott, de nem élte túl...”

Olvassunk bele a decemberi eseményekbe:

1944. december 18.

„Kedd van. Ez az első nap, hogy Zselízen valóban érzékeljük a háborút. A tábori kórház elköltözött. A magyar katonákat németek váltották fel. Dél előtt 10 orosz bombázó dobott bombákat Zselíre. Számoltam, körülbelül 10 bomba esett városunkra. Emellett automata fegyverekből is lőtték a várost. A légítámadást kint a természetben vészeltem át. Az egyik bomba úgy 70 méterre tőlem csapódott be. Rengeteg

– 6

Mezőék – 2

Tatai és Kósa Feri – 2

Összesen 45

A vásári térre egy ágyút húztak. Apa ma Lévára akart menni, de elfogták az oroszok. Csak nehezen sikerült neki hazaérnie. Nehéz napokat élünk át. A Gereblében az orosz seregek átlépték a Garamot. Este bemondták a rádióban is. Nagy lövöldözést hallani onnan. E hónapban öt nehéz bombázást éltünk át. Szinte minden félórában látunk légi csatát. Már láttunk a Garam túloldalán orosz tankokat. Leginkább a Gereble táján harcolnak. A németek visszاسzorították az oroszokat a

Garam mögé. Naponta szó van róla, hogy kiköltöztetnek minket a városból. A fél város romokban hever. Kicsit kint voltunk az utcákon. Úgy hírlík, minket, leventéket is összegyűjtenek. Már kevesebben vagyunk a pincében. Tegnap 21-en voltunk.

Március 9-én egy bomba megölte Gyürki Józsefet és feleségét. Mi is kaptunk néhány találatot. Szerencsére csak az istálló, egy másik a kertbe esett. Kertünkben is vannak aknavető, összesen négy.”

1945. március 18.

„Már harmadik hónapja lakunk a pincében. Napközben észrevettük, hogy kirabolták a lakásunkat. Sok dolog eltűnt. Kint már érezzük a tavasz közeledtét. Melegszik az idő. A pincében esténként kártyázunk. Mikor lesz vége?”

(Vége az akkor 15 éves T. Lajos naplójából vett idézetnek.)

Tisztelt Olvasó! A naplóhoz még visszatérünk egy hónap múlva, amikor a háború végi események leírását közöljük a fiatal fiú tollából.

Polka Pál

Palást Zselízen

Február 17-én – hamvazószerdán – a Miracle kávéházban szervezte meg a Városi Könyvtár az Irodalmi Kávéház 58. rendezvényét Virágos selyemkendő címmel. Az est témája – Palást község lakosainak viselete a múltban – Szarka Katalin előadásában hangzott el, aki a jelenlevőket megismertette falujának kultúrájával és a Pro Patria honismereti társaság által adományozott PATRIA 2009 díjban részesült palásti múzeum gyűjteményével. A múzeum gyűjteménye teljesen autentikus, a lakosok önkéntes adományaiból állították össze. Érdekességként többfajta ruhadarabot is hozott magával, amelyek bemutatásával és videóvetítéssel színesítette előadását. A ruhákat mindmáig használják a Csemadok-alapszervezet 40 tagú folklórcsoportjának környékbeli fellépései alkalmával. Katalin lelkesen és érdekfeszítően mesélt a palóc régió kulturális életéről. Az ősök üzenetét úgy próbálják továbbadni a következő generációknak, hogy a Búzavirág folklórcsoport minden forgatókönyvébe beleszövik a falu egyedi életformáját, a múzeum kiállítási tárgyait és a lassan feledőbe merülő kifejezéseket, amelyeket modern hanghordozókra is rögzítenek.

(VK)

A hazaiakra építenek

A zselízi csapatok a tavalyi kettős feljutás után (fel nőttek és az ifjúsági csapat) a magasabb osztályokban is hősiesen szerepelnek, az első csapat az V. ligában a 3. helyen, az ifjúsági csapat a IV. ligában pedig őszi élvasként várja a tavaszi folytatást. A diákcsoportok a III. ligában szerepelnek, ahol a 9., illetve 10. helyen teleltek. A felnőtt csapatot Stuller István, az ifjúságit Rotik Tibor, a két diákcsoportot Rasťo Škrha és Barecz Norbert, a legkisebbeket, akik bajnokságban nem, csak tornákon szerepelnek, Sokol László irányítja.

Az őszi idény november 8-án végződött. A játékosok ez után sem pihentek, minden hétvégén tornateremben edzettek; először a kicsik, aztán az idősebbek és a felnőttek. A bajnokság március 14-én kezdődik a felnőtt és az ifjúsági csapat számára, a fiatalok – diákok – március 28-án kezdenek. A kicsik már intenzíven edzenek, hetente háromszor járnak tornaterembe, és rövidesen szabadtéri edzéseken is részt vesznek. Az ifjúsági és a felnőtt csapat január 6-án kezdte a felkészülést, heti három edzéssel és hétvégenként előkészületi mérkőzésekkel: szombaton a felnőttek, vasárnap az ifjúságiak játszanak. Stuller Istvánt, a felnőtt csapat edzőjét kérdeztük, mi újság a városi sportklub háza táján ilyenkor, néhány nappal a tavaszi kezdés előtt.

Mennyire volt a vezetőség elégedett az őszi teljesítménnyel?

– Mind a felnőttek, mind az ifjúsági csapat tagjai újoncok voltak, hiszen az előbbieket az

csapat élvasként várja a tavaszi kezdetet, a diákcsoportok pedig a 9., illetve 10. helyen állnak – tehát elégedettek lehetünk. Reméljük a folytatás is hasonló lesz.

Voltak változások a felnőtt keretben télen?

– Párkányból Sováb Zoltán, Nagysallóról Mészáros József érkezett a csapatba, külföldről hazaérkezik Újvári László. Tóth Kornélt pedig az ifjúsági csapatból a felnőtt keretbe állítjuk. Szalai Richárd vendégjátéka véget ért, ő visszatért az oroszokai keretbe.

Előkészületi mérkőzések eredményei

A csapat: Želiezovce – Dvory n/Žitavou 3:0, Štúrovo – Želiezovce 1:2, Hurbanovo – Želiezovce, Esztergom – Želiezovce 4:2, Želiezovce – Esztergom 4:4, Želiezovce – Štúrovo 4:1. Ifjúsági csapat: Želiezovce – P. Ruskov (felnőtt csapat) 2:3, Želiezovce – N. Zámky 2:1, Kalná n/Hronom – Želiezovce 6:3, Želiezovce – H. Klačany 5:1.

Kölyökcsoport, alsó és felső kategóriás diákcsoport: Párkányban egy tornán vettek részt decemberben Párkány, Ipolyás, Érsekújvár és Dorog korosztályos csapatainak társaságában, és a 3. helyen végeztek. (Egymást követő mérkőzéseken először a legkisebbek, majd a nagyobbak, és végül a legidősebbek lépnek fel egymás ellen, az eredményeket pedig összeadják.) H. Klačany – Želiezovce 10:7, Želiezovce – Čaka 14:7, Želiezovce – KSK Levice 9:8.

A diákcsoportok külön mérkőzései: felső kategória: Želiezovce – N. Zámky 3:9, alsó kategória: Želiezovce – N. Zámky 6:9.

Milyen céllal indulnak a szakosztály csapatai a tavaszi idénybe?

– A célunk legalább az elért szinten képviselni a város színeit, és minél több lehetőséget adni saját játékosainknak, fiataljainknak. Az ifjúsági keretben például 13 zselízi játékosunk van, a nagycsapat 18-as keretében szintén 13. Ebbéli törekvésünkben kapunk támogatást a város vezetőségétől, a szponzoroktól és a szurkolóktól, amit ezúton is szeretnék megköszönni.

Rég volt olyan helyzet, hogy csak az ifjúsági csapat mérkőzéseire is száz néző jár ki, ha pedig a felnőttek rangadót játszanak, olykor 400 embert számlálunk a lelátókon. Az Udvard elleni előkészületi mérkőzésen az edzőpályán 90 nézőt számoltam össze. Természetesen jobb játszani, ha van érdeklődés a szurkolók részéről.

Az eredmények tehát meghozták az érdeklődést is, az érdeklődés pedig javíthatja az eredményeket. Bár a vezetőség nem kívánta konkretizálni a tavaszi elvárásokat, a saját játékosokra épülő rendszer már most meghozta az első eredményeket. A tavaszi idény erről is számot adhat...

(ik)

V. liga – kelet

1. V. Lovce	15	12	1	2	43:8	37	16
2. Tvrdošovce	15	9	4	2	36:21	31	7
3. Želiezovce	15	10	0	5	40:26	30	9
4. Komjatice	15	9	2	4	33:24	29	8
5. Čaka	15	7	2	6	29:23	23	-1
6. Zemné	15	7	2	6	26:27	23	-1
7. Tlmače	15	5	5	5	34:25	20	-4
8. H. Vrbica	15	5	5	5	27:23	20	-4
9. Kalná n/H.	15	5	5	5	20:17	20	-4
10. T. Lužany	15	5	4	6	22:35	19	-5
11. Chotín	15	6	0	9	26:41	18	-3
12. Dvory n/Ž.	15	5	2	8	22:25	17	-7
13. Bánov	15	4	4	7	26:29	16	-5
14. Nesvady	15	4	2	9	25:46	14	-7
15. Semerovo	15	4	1	10	26:35	13	-8
16. Pribeta	15	3	1	11	19:49	10	-11

ifjúsági csapat – IV. liga DK

1. Želiezovce	15	12	1	2	65:18	37	16
2. Topolníky	15	11	2	2	65:22	35	8
3. D. Streda B	15	10	2	3	66:18	32	8
4. Štúrovo	15	10	2	3	48:25	32	11
5. Okoličná	15	9	2	4	44:23	29	5
6. Hurbanovo	15	9	1	5	48:35	28	7
7. Dvory n/Ž.	15	7	2	6	32:30	23	-1
8. Vrakúň	15	6	4	5	38:33	22	-2
9. Chrenová	15	7	1	7	40:42	22	1
10. Šamorín	15	4	4	7	30:25	16	-5
11. Gabčíkovo	15	4	2	9	20:37	14	-7
12. H. Kráľová	15	4	1	10	16:38	13	-8
13. Šurany	15	3	3	9	37:47	12	-9
14. O. Potôň	15	3	2	10	19:65	11	-13
15. Imeľ	15	2	3	10	19:56	9	-15
16. V. Meder	15	3	0	12	15:88	9	-12

diákok – felső kategória, III. liga Dél

1. Ivanka	12	10	1	1	52:6	31	13
2. Štúrovo	12	9	0	3	38:12	27	9
3. Šaľa B	12	9	0	3	42:17	27	9
4. Komjatice	12	6	2	4	29:15	20	-1
5. N. Zámky B	12	6	1	5	33:12	19	1
6. Marcelová	12	6	1	5	26:28	19	4
7. Kolárovo	12	6	1	5	22:24	19	4
8. Šahy	12	5	3	4	15:13	18	3
9. ViOn ZM B	12	5	0	7	29:23	15	-3
10. Želiezovce	12	5	0	7	23:34	15	-6
11. Bánov	12	3	1	8	18:56	10	-8
12. Šurany	12	1	3	8	15:39	6	-15
13. Tvrdošovce	12	0	1	11	5:68	1	-17

diákok – alsó kategória, III. liga Dél

1. Šurany	12	12	0	0	121:4	36	15
2. Štúrovo	12	11	0	1	117:14	33	15
3. ViOn ZM B	12	10	0	2	85:20	30	12
4. Šahy	12	9	0	3	65:15	27	12
5. N. Zámky B	12	8	0	4	66:24	24	6
6. Tvrdošovce	12	6	0	6	45:47	18	0
7. Šaľa B	12	4	2	6	34:22	14	-4
8. Marcelová	12	4	1	7	40:37	13	-2
9. Želiezovce	12	4	1	7	19:50	13	-8
10. Kolárovo	12	4	0	8	12:64	12	-3
11. Ivanka	12	2	1	9	14:81	7	-11
12. Komjatice	12	1	1	10	10:127	4	-17
13. Bánov	12	0	0	12	5:128	0	-18

V., az utóbbiak a IV. ligába jutottak fel a tavalyi bajnoki idényt követően. A diákcsoportok maradtak a III. osztályban, ami figyelemreméltó, hogy országos viszonylatban a harmadik vonalban szerepelnek. Mindezek tudatában – a felnőtt csapat a 3. helyen telel, az ifjúsági

*Írjuk, mondjuk helyesen!***Félreértések, félremagyarázások**

Iskolában, népdaltanítás közben gyakran tapasztalom, hogy a gyerekek nem értik a dal szövegét vagy nem azt értik alatta, amit kellene. Ennek egyik okát már rovatunk előző havi írásában is taglaltam: a nyelv folyamatosan változik, egyre több új kifejezéssel ismerkedünk meg, miközben a régiek „kiesnek a használatból”, elfelejtődnek.

Ilyenkor, március 15-e táján gyakrabban énekelünk ún. Kossuth-nótákat. Arany János *Nemzetőr* dalának második versszaka így kezdődik: „Nem kerestek engemet kötéllel; / Zászló alá magam csaptam én fel...” A kisebbeknek (olykor még a nagyobbaknak is) mindkét sort meg kell magyaráznom, mert az első sort egyszerűen nem értik, a másodikat meg félreértik. Nem értik, hiszen ma már semmiféle sorozás nincs, már a *sorozás* szó is a kihálasra ítélték listáján van. (Nemrég hallottam, hogy valaki a *Komáromi sorozóra süt a nap* kezdetű népdal első sorában a *sorozóra* helyett – viccesen – azt énekelte, hogy *sörözőre*. Így – úgymond – legalább mindenki megérti.) Honnan is hallottak volna a *kényszersorozásról*, amely

során a legények elbujdostak, elfutottak az őket elszántan kereső és rabszíjra, kötélre fűző pandúrok elől. A „*katonafogdosás*” szót meg ilyenkor tanácsos inkább elkerülni, mert a mai iskolásaink a *fogdosást* valószínűleg csupán a *molesztálás* szinonimájaként ismerik. Az idézett Arany János-szöveg második sorát pedig a gyerekek legtöbbször úgy magyarázzák, hogy „*magamat csaptam én fel*”. A legegyszerűbb megoldás az lenne, ha megmagyaráznám, ez a mondat azt jelenti, hogy „*önként álltam be a seregbe*”. De a pedagógus olykor egy gonosz manó, aki bele szeretne látni a gyerekek fejébe. A legkülönbébb, rémregényekbe illő történeteket adják ilyenkor elő, hogy mit is csináltak, amikor felcsapták magukat a zászlórúdra, oda, a zászló alá. Mert a *felcsap* szónak is elkopott az az értelme, amelyet a „*felcsap katonának*”, „*felcsap betyárnak*” szószervezetekből ismerünk. És ha már ezt meg is értették, még mindig nem világos, hogy mit jelent a „*zászló alá*”.

A Kossuth-daloknál maradván: a gyerekek közül sokan helyesen értelmezik az „*Esik eső karikára*”

szöveget. Tehát tudják, hogy az „*Esik eső karikára*” szövegben a *karikára* szóra nem úgy kellene rákérdeznünk, hogy „*hova?*”, hanem úgy, hogy „*hogyan?*”. Néhanyn vizont – helytelenül – úgy gondolják, hogy valamilyen kör alakú tárgyra, mondjuk Kossuth kalapjának karimájára hullnak az esőcseppek.

Egy alkalommal ötödikekkel megkérdeztem, érti-e mindenki azt a mondást, hogy „*Fején találja a szöveget*”. Nagy derűtséget keltett az egyik magyarázat: valaki elveszített egy apró szöveget, és valakinek vagy saját magának a fején találta meg. A félreértés nyilván a *talál* szó másik (lel) értelméből ered. Kétnyelvű környezetünkben a felnőttek ritkán értik félre ezt a mondást, hiszen a szlovák „*Trafí klinec po hlave*” mondatban egyértelmű, hogy a *talál* szót hogy kell értelmezni. (A szólás német jövevény mindkét nyelvben. A *den Nagel auf den Kopf treffen* szerkezet is csak egyféle értelmezést tesz lehetővé.) A szólás onnan ered, hogy amikor céltáblára (nyíllal, golyóval) lövöldözéskor eltalálták a tábla fekete közepét, tehát a

szög fejét, akkor a szög kirúgta a tábla mögötti mutatót.

Énekelte szöveget hajlamosabbak vagyunk félreértetni, mint prózáit, hiszen a szóhatárok az énekekben sokszor elmosódhatnak, a hangsúlyok szokatlan helyre kerülhetnek. Gyerekoromban, amikor még nem tudtam írni-olvasni, eltanultam a felnőttektől néhány karácsonyi éneket. Buzgón énekeltem a *Mennyből az angyal*... kezdetűt is, és még kisiskolás koromban is sokszor törtem rajta a fejem, hogy mit is csinálhat az angyal, amikor „*menyből*”. Az ének értelmét csupán akkor értettem meg, amikor már el tudtam olvasni a szövegét. Hasonló félreértés áldozata lett egy ének-zene szakos kolléganőm, aki óvodás korában gyakran énekelte a *Pál, Kata, Péter*... kezdetű kánont, amelynek a tagolását akkor úgy hallotta ki az óvó néni és a társai énekből, hogy „*Pálkat a Péter*...”. Sohasem mert megkérdezni, hogy mit is csinál ez a Péter, amikor „*pálkat*”. Csak amikor tanítani kezdett, és le kellett kottáznia a dalt, akkor derült fény a „*titokzatos*” szöveg értelmére.

Horváth Géza

Kinológusoknak adományozhatjuk adónk 2%-át

Február elején a helyi Hron Kinológiai Klub tagjai a szódói kiképzőterepen levő épület klubjában tartották évzáró taggyűlésüket. A 32 tagot számláló klub 1995 végén alakult kutyaszeretők kis csoportjának kezdeményezésére, akik megmentették a szódói futballpálya melletti, jelentősen megrongált épületet. Küldetése, hogy propagálja a sportkinológiát, megtanítsa tagjait a kutyákkal való bánásmódra, hogy azok ne veszélyeztessenek és ne okozzanak kárt mások egészségében ill. vagyonában, és megtanítsák az ebeket gazdájuk és annak tulajdonának megvédésére. A kiképzést vasárnap délelőttönként tartják.

A klub gazdasági tevékenységéről szóló jelentést Pavol Alakša gondnok terjesztette elő, aki tájékoztatta a jelenlevő 22 tagot a klubterület felértékelődésének legfontosabb mozzanatairól. Az elmúlt évben a tagság felújította az épület tetőszerkezetét, rész-

ben városi dotációból, részben pedig egy cseh cég szponzori adományából, miután a hazai cégek nem mutattak érdeklődést a támogatás iránt. A létesítmény fűtési rendszerét is felújították, a több öreg széntüzelésű kályhát hatékonyabb kandallóval helyettesítették, amely az épület további részeit is kifűti.

A gazdasági beszámoló szerint 2009-ben, mint az azt megelőző években is a klub csupán a tagdíjából gazdálkodott, ezért már több éve hiánnyal zár.

A 2009-es év kiképzési tevékenységét Martin Streda, a klub kiképzője értékelte, miközben megállapította, hogy 40 napon át tartottak kiképzést, melyeken átlagosan 7 kutyavezető és 8 kutya volt jelen. A hatékonyság növelése érdekében a klubnak további kiképzőre is szüksége lenne.

A kiképzést lehetővé tették a nem tagok számára is, ők azonban csekély számban vet-

ték ezt igénybe, az évzárón jelenlevők szerint ennek a klub tevékenységéről való gyér tájékoztatás volt az oka. Éppen ezért idén a klub a nyilvánossággal való kapcsolattartás javításán fáradozik majd.

Ez irányban már történtek lépések, dolgoznak a klub weboldalán (www.mkkhron.tym.sk), terveznek kutyatulajdonosok részére tanfolyamot, a klub területén kívüli kiképzéseket és kinológiai versenyt is rendeznek. Tavasszal ifjúsági kutyakiképzők találkozóját rendezi meg a klub, amelynek tagjai bíznak a város segítségében is. Idén vetették tervbe a sportpálya mellett levő fűzfaliget kitisztítását, ahol szintén tarthatnak kiképzéseket. A jelenlevők említést tettek arról

is, hogy állandó problémát jelent a kiképzőközpont körülötte területen való szemetelés, melynek okozója főleg a helyi fiatalság. 2010-ben is kitisztítják a környéket, amiben segítséget ígért a meghívott vendég, Ladislav Vékony, a Svodov Polgári Társulás nevében. A vitában elhangzott az az információ is, hogy a Hron Helyi Kinológiai Klub várja az adókból a 2%-os felajánlásokat. A klub tagjai bíznak benne, hogy a kutyakedvelők ki is használják ezt a lehetőséget. (ik)

Jenő és Lujza esete az újsággal, avagy ki olvasott nekünk februárban?

– Jenő!
 – Igen, Lujza?
 – Jenő, azt írja az újság, hogy a jegyzőkönyveket is közzéteszik.
 – Milyen jegyzőkönyveket, Lujza?
 – Hát a képviselő-testületi ülések jegyzőkönyvét az interneten, Jenő!
 – És ki fogja ezeket olvasni, Lujza?
 – Hát én, Jenő!
 – De nekünk nincs internetünk, Lujza!
 – Majd veszel egyet, Jenő!
 – Inkább veszek 1 kiló pacalt, Lujza!
 – Már megint a hasadra gondolsz, Jenő!
 – Naná Lujza! Nem is kapok az olvasástól gyomorfekélyt.
 – Jenő, azt írja az újság, hogy uniós források elnyerésére túl sok projektet dolgoztattunk ki. Kinek jó ez, Jenő?
 – Azoknak Lujza, akik a projekteket kidol-

gozzák, meg a banknak, amely a kölcsönöket folyósítja. Drágább lett a leves, mint a hús, Lujza!
 – Kinőttük a takarónkat, Jenő?
 – Innen kívülről úgy látszik, hogy ki, Lujza!
 – Ki fogja ezt finanszírozni, Jenő?
 – Úgy 10–15 évig az adófizetők, Lujza!
 – Jenő, te olyan okos vagy, hogy indulhatnál az öszi önkormányzati választásokon.
 – Indulok is, és ha nyerek, akkor viszem magammal a három tagú csapatomat, Lujza.
 – És kik vannak a csapatodban, Jenő?
 – Hát én, a Gyula meg az Ottó.
 – Milyen Ottó, Jenő?
 – A Tóth Ottó, Lujza!
 – De így már négyen vagytok, Jenő!
 – Öten, Lujza, öten, mert téged is beve-

szünk a csapatba.

– Engem miért, Jenő?

– Azért Lujza, mert én értek a lóhoz, a Gyula tud írni, az Ottó számolni, te meg, Lujza, olvasni...

Epilógus

Idáig olvasta az újságot Lujza Jenőnek. Ezalatt a képviselő-testület nem választotta meg a főellenőrt, és a konyhában kifutott a tej. Néha bizony a kevés is sok.

Polgártársak, Zselíziek, Barátaim!

Ne feledjétek, hogy milyen volt – úgy 5-6 évvel ezelőtt – a városi újság színvonala, és milyen most. Különböző vélemények ide vagy oda, a szerkesztők tudják a lényeget: a hír az szent, a vélemény az szabad, és ez így van jól...
Dede Adams

Február 16-án a májusban fennállásának 25. évfordulóját üneplő Franz Schubert Művészeti Alapiskola koncerttermében hangversenyt tartottak a zeneszaktanulók részvételével. (sh)

25 évvel ezelőtt alakult meg a zselízi Alapiskola Franz Schubert Gyermekkara. Ez úton értesítjük a kórus egykori tagjait és a kórusmuzsikát kedvelő közönséget, hogy a gyermekkar 2010. április 24-én (szombaton) 17⁰⁰ órakor tartja jubileumi hangversenyt a zselízi művelődési otthonban, amelyre mindenkit szeretettel várnak a szervezők.

Farsangi mulatság

Február 18-án farsangi mulatság volt a zselízi kultúrházban. Az álarcok mögött azonban nem gyerekek, és nem is felnőttek, hanem a PERLA szociális szolgáltatások zselízi létesítményének ügyfelei valamint a lonti PLATAN partnerszervezet kliensei voltak. E kedves rendezvényen más létesítmények képviselői is jelen voltak. A figyelem központjában azonban maguk a kliensek álltak, akik valóban jól szórakoztak. Mint ahogy JUDr. Holop Zoltán, a PERLA létesítmény igazgatója elmondta, klienseik a rendezvénynek nagyon örültek, az álarcokat maguk készítették, a terapeuták segítségével.

„Nagyon örültek, naponta megkérdezték, mikor lesz már a nagy nap. A sérült embereket tévesen skatulyázzák be abba a szerepbe, hogy semmire sem képesek, semmit nem csinálnak, nem alkotnak. Nem elegendő számukra, hogy életüket leéljék a négy fal között, biztosítanunk kell integrálódásukat a társadalomba. Nem lehet elfeledni, hogy ők is emberek, még ha kivételesek is. Vannak elképzeléseik az életükről, saját véleményük van.”

Mindkét létesítmény a Nyitrai Kerületi Önkormányzat hatáskörébe tartozik. Ezt a rendezvényt olyan jószívű polgárok támogatásával szervezték, akik szívesen segítenek. (pm)

Felvidéki matematikaverseny - első ízben minisztériumi áldással

Február 25–27-én városunk adott otthont a XXXIV. Felvidéki Magyar Matematikaversenynek. A rendezvény szervezője a zselízi Comenius Gimnázium, fővédnöke Farkas Iván parlamenti képviselő volt. A nemzetközi megmérettetésre 24 iskola nevezett be, köztük 9 magyarországi intézmény is. A verseny előtti napon bejelentkezett 84 résztvevőből végül 78 vett részt a rangos rendezvényen.

A Felvidéki Magyar Matematikaversenyt annak idején Oláh György, a komáromi ipari szakközépiskola tanára indította el helyi jellegű rendezvényként. Később az érdeklődés fokozódott, majd a 20. évfolyam idején duzzadt országos szintűvé, amikor megkapta a jelenleg is használt elnevezését. Ekkoriban kapott nemzetközi rangot a magyarországi diákok részvételének köszönhetően. „A felvidéki tehetséggondozó tanároknak rengeteg lehetőségük van a magyarországi kollégákkal való ismerkedésre. Ezeknek a kapcsolatoknak köszönhető a magyarországi tehetségek részvétele a felvidéki versenyeken. Ennek egyik pozitív velejárója a résztvevők látókörének bővítése. Részben hátrány, de összesítve pozitívum, hogy a magyarországiak kimagaslanak a mezőnyből, ennek oka, hogy az ottani tehetséggondozás is magasabb szinten áll. Az itteni diákoknak lehetőségük adódik megmérettetni a legjobbakkal, ami belőlük is kihozhatja a legjobbat, másrészt lehetőségük nyílik a határon túli barátságok építésére és ápolására” – vallja Jalsovszky Horváth Kinga, a verseny főszervezője. Egyrészt a nemzetközi részvétel miatt, másrészt pedig a verseny idei évadtól érvényes besorolásának köszönhetően a zsűri kétféle eredménylistát állított fel. A zselízi szervezők elérték, hogy az oktatásügyi minisztérium felvegye a

Felvidéki Magyar Matematikaversenyt az államilag elismert versenyek közé, ami a sikeres megoldónak előnyöket biztosít az egyetemi vagy főiskolai felvételen. Mivel ezt az előnyt a magyarországi diákok nem használhatják ki, az abszolút eredménylista mellett a zsűri felállított egy belföldi eredménylistát is.

A rendezvény pénteki hivatalos meg-

és a szponzorok társaságában adták át a sikeres megoldóknak. A versenybizottság elnöke Oláh György volt, ő és Hornyák Pál, nyugalmazott érsekújvári tanár állította össze az első és második feladatokat, a harmadikos-negyedikes feladatok összeállítója Mészáros József, a szenci gimnázium tanára. A hivatalos teendők elvégzése után a vendégeket a Kincső Ijúsági Néptáncgyűttes és a Gereben népi zenekar szórakoztatta. Utána a diákok különféle programokon, a tanárok diszvacsorán vettek részt.

„Minden iskola 4 diákot küldhetett, évfolyamonként egyet, de esetenként voltak kivételek. A mezőnyben a magyarországi diákok voltak a legeredményesebbek, bár helyenként a felvidékiek is jó eredményeket értek el. A zselíziek a középmezőnyben végeztek, de ki kell emelni közülük Kiss Bálintot, aki az elsősök között a 4. és Szabó Ákost, aki a harmadikosok között a 2. helyen végzett. A zselízi gimnáziumot rajtuk kívül Jurkovsky Valéria, Javorka Noémi, Tóth

Ádám, Berek Dániel és Baka Dávid képviselte” – tette hozzá Jalsovszky Horváth Kinga. Az előkészületekről elmondta: „A legnagyobb kihívás az anyagi háttér biztosítása volt. Több beadott projektünk közül végül a Pázmány Péter Alapítvány pályázati felhívásában voltunk sikeresek, és sokáig úgy tűnt, ez lesz az egyetlen forrásunk. Végül ígéretet kaptunk a minisztériumtól, támogatást a várostól és a helyi és környékbeli vállalkozóktól, akik kivétel nélkül pozitívan reagáltak megszólításunkra.”

A résztvevőktől kapott visszajelzések alapján a rendezvény a várakozásokon felül sikeredett. Ennek köszönhetően a gimnázium egyrészt pozitív tekintetben láttatta városunkat egy országos, illetve nemzetközi részvételi rendezvényen, másrészt bizonyította, hogy tanárai és többi alkalmazottjai jó csapatot alkotnak, amely képes hatékonyan megosztani és eredményesen megoldani a feladatokat. „Minden kolléga beleadta szívét- lelkét, nem kímélve szabadidejét sem, hogy a vendégek jól érezzék magukat, és a verseny zökkenőmentesen valósuljon meg. Külön kiemelném Cserba Katalin igazgatónő, Kepka Márk, Soóky Krisztián, Tóth Mária, Bogolepova Klára segítségét, de a köszönet az összes kollégát és a diákokat is megilleti. Ha most nem is lehet mindenkit felsorolnom, hadd kérjem meg a kedves olvasót, hogy legalább iskolánk honlapján – comgim.eworldcom.sk/hu – olvasson utána, mennyi munkát vállalt a Comenius Gimnázium lelkes csapata” – mondja a főszervező, aki szerint a nagy kihívásnak való megfelelés óriási önbizalmat adhat a nagy múltú zselízi intézménynek. Ez pedig manapság sokat ér.

Levicky László

nyitóján a fővédnök és néhány szponzor mellett részt vett Szigeti László parlamenti képviselő is. Napközben, a verseny ideje alatt a kísérő tanárok városnézésen vettek részt, a városházán fogadta őket Mocsy Katalin alpolgármester és Kádasi Erzsébet városházi előljáró. Délután folyt a megoldások kiértékelése, majd este ünnepélyes keretek között hirdették ki az eredményeket. Az ünnepélyes eredményhirdetésen részt vett Bakonyi Pál, Zseliz város polgármestere, Mocsy Katalin alpolgármester, Pék László az SZMPSZ Országos Választmányának elnöke, Cserba Katalin a Comenius Gimnázium igazgatója, Kádasi László az alapiskola igazgatója, Csenger Tibor a Comenius Gimnázium mellett működő Szülői Munkaközösség elnöke. A díjakat a feladatok összeállítója a fővédnök

A felvidéki diákok eredménye

I. osztályosok

1. Mázik László (Selye János Gimnázium Komárom); 2. Balogh Tamás (Pázmány Péter Gimnázium Érsekújvár); 3. Jeso Ildikó (Márai Sándor Magyar Tanítási Nyelvű Gimnázium és Alapiskola Kassa); 4. Kiss Bálint (Comenius Gimnázium Zseliz); 5. Hornyák Viktória (Pázmány Péter Gimnázium Érsekújvár); 6. Duba Gergely (Magyar Tanítási Nyelvű Egyházi Gimnázium Léva); 7. Kovács Ádám (Gimnázium Tornaalja).

II. osztályosok

1. Farkas Ferenc (Selye János Gimnázium Komárom); 2. Kekeňák Lucia (Márai Sándor Magyar Tanítási Nyelvű Gimnázium és Alapiskola Kassa); 3. Juhász Veronika (Márai Sándor Magyar Tanítási Nyelvű Gimnázium és Alapiskola Kassa); 4. Bende Miriam (Ko-

dály Zoltán Gimnázium Galánta).

III. osztályosok

1. Mikó Albert (Magyar Tanítási Nyelvű Egyházi Gimnázium Léva); 2. Szabó Ákos (Comenius Gimnázium Zseliz); 3. Izsóf Máté (Selye János Gimnázium Komárom); 4. Képes Erik (Márai Sándor Magyar Tanítási Nyelvű Gimnázium és Alapiskola Kassa); 5. Juhász Tibor (Magyar Tanítási Nyelvű Egyházi Gimnázium Léva).

IV. osztályosok

1. Lami Vince (Selye János Gimnázium Komárom); 2. Fábik Zoltán (Selye János Gimnázium Komárom); 3. Konczi Anita (Magyar Tanítási Nyelvű Gimnázium Ipolyság).

A teljes sorrend a gimnázium honlapján olvasható (comgim.eworldcom.sk/hu).

nak az egyes reakciók. Egyébként egyik képviselővel sincs személyes ellentét.

Hogy vált be ön szerint az új önkormányzati modell?

– Az új modellt a képviselőkhez szabták. Szerintem a modell túl széles, néhány funkció felesleges. És elég bonyolult modelltől van szó. Eleinte gondok voltak, amikor a képviselőtársaim nem tudtak beletörődni. Nem tudom már, talán nem voltunk elég erélyesek, vagy nem tudtunk megegyezni... Végül megmaradt a jelenlegi modell, amelyért a polgármester felelős, mint a városi hivatal munkájáért is. Szerintem elég lenne egy szűkebb modell, amely gazdaságilag elfogadhatóbb is lenne, és nem veszélyeztetné a városi hivatal működését.

Sok szó esik a város irányultságáról, tehát hogy az ipar, a mezőgazdaság vagy a történelmi adottságok kiaknázó idegenforgalom a jövő. Hogy látja ezt?

– Mivel gépész vagyok, az ipar fejlesztését támogatnám. Ám járási székhelyünk megelőzött bennünket és minden forrást, amelyet felhasználhattunk volna, elszívta Léva, ezért ez az ajtó bezáródott. Látjuk, hogy fejlődik a lévai ipari park. Ez a környező városok – Tolmács, Ipolyság és Zseliz – rovására megy. Nehezen találunk ilyen lehetőségeket. A mezőgazdaságot támogatnunk kell, de ez nem befolyásolja a város fejlődését. Csak olyan szinten tudjuk támogatni, mint jelenleg, de hogy valamilyen feldolgozóipart csábítsunk ide – ami már inkább ipar –, az már

pénz kérdése. Ami a kulturális hagyatékot illeti, a választási programomban három dolog szerepelt: 1. újraindítani a gépgyárat, 2. felújítani a kastélyt, 3. újraindítani a kórházat. A SES újraindítása sikerült, a kórházzal kapcsolatban nem tudom, mi a helyzet, de szó van róla, hogy 2-3 részleg újra megnyílik... Ami a kastélyt illeti, szkeptikus vagyok. Három év alatt minden felújítási vagy értékesítési lehetőséget kihasználtunk. És a kulturális örökség alapja a kastély. Ha a kastélyból nem tudunk központot csinálni, a többi dolog felesleges lesz, mert hiányozni fog az egésznek a tartópillére, amit az esetleges ideátogatóknak felkinálhatnánk.

Városunknak munkahelyekre van szüksége. Szerintem ezt a város leginkább a kis és középvállalatok támogatásával tudná elérni. Az utóbbi 4 évben csupán a gépgyár beindítása által teremtdött nagyobb számú munkahely. A többi stagnál vagy hanyatlik, és lakosaink más városokba járnak munkába. Igen, ez is a tervek között szerepelt – olyan környezetet teremteni az helybeliek számára, hogy itt maradjanak, itt legyen jó életterük. Zseliz azonban lassan elvesztette központi szerepét. Azzal, hogy 15 évvel ezelőtt nem lett járási székhely, majd elvesztettük a kórházat, néhány környékbeli község megerősödött, és igyekszik mindent saját erőből és lehetőségei szerint megoldani. Úgy gondolom, sokat segíthet, hogy támogatást kaptunk a városközponti zóna felújítására, aminek köszönhetően megújulhat a

város arculata, városiasabb jeleket ölthet.

Teremthetünk víziókat, de a három évvel ezelőtti felvonultakat nehéz lesz megvalósítani. Számunkra az lenne a legelőnyösebb, ha jönne egy cég, mindent felépítene, és közben 200 embert foglalkoztatna.

A szolgáltatási és kereskedelmi részleg koordinátoraként hogy látja a város fejlődését e téren?

– E részlegnek főleg a kisvállalkozókat és a szolgáltatókat kellene képviselnie. Igyekezni, hogy ne legyen e téren hiány, hogy a lakosok mindenféle szolgáltatást megkapjanak. Persze minden a kereslettől és a vásárlóerőtől függ, ezért a nem túl keresett szolgáltatások eltűntek a városból, de máshonnan is. Úgy gondolom, hogy jelenleg minden szükséges szolgáltatás hozzáférhető. Szóltam már a Pohronie Gazdasági Klubról. E téren kirendeltséget szeretnénk nyitni Ipolyságon, Zselizen és Tolmácson. Ez azért lenne szükséges, hogy összefogjuk a vállalkozók követelményeit és érdekeit, hogy közös problémáikat eredményesebben megoldhassuk. Megjegyzem, hogy néhány képviselő 3 évvel ezelőtti programjában vállalkozói érdek-képviselési szervezet létrehozását ígerte, sajnos ez nem jött össze, valószínűleg csak ígéret volt... Szerintem e részleg feladata elsősorban a koordináció, hogy létrejöjjön egy szekció a kis és középvállalatok részvételével... Tehát úgy foglalnám össze, hogy a részlegnek sok a feladata, kevés a lehetősége.

Tehát a választási program meg-

valósításához a gépgyár beindítása után szükség lenne a kórház újraindítására és a kastély felújítására (mosoly), összességében azonban sikeresnek ítéli ezt a választási időszakot?

– Amint azt már több képviselő elmondta, az első két évben tulajdonképpen a volt kórház ügyeit intéztük, és ennek a testületnek sikerült eszközöket szereznie a további fejlődésre. A múlt évben több uniós pályázatot indítottunk el, ez volt a lehetőség. Saját erőből nem lehetett csodát művelni. Pozitívan értékelem, hogy a város ennyi projektumot készített elő. Csak azokat nyújtottuk be, amelyeket a testület tüzetes vizsgálat után fontosnak ítélt. A lakosok egyelőre úgy látják, hogy a három év alatt kevés dolgot oldottunk meg, hiszen a munka eredményei nem kézzelfoghatóak vagy láthatóak. De az eredmények ez évben megmutatkoznak, pl. a már említett városközponti zóna felújítása, ami nagyban megváltoztatja a városképet. Tehát hiszem, hogy a választási időszak végéig megmutatkoznak az eredmények, és az emberek észreveszik, hogy nem hiába ültünk ott négy évig. Bizonyos célok eléréséhez szükséges, hogy rendelkezésre álljon a kellő pénzforrás, amelyeket a projektumok által csak hosszabb időszak alatt lehet megvalósítani – a 2008 és 2013 közti időszakban való EU-s pénzek felhasználása.

Köszönöm a beszélgetést.

Števo Hečko

CSEMADOK-évváró Zselízen

Február 21-én zajlott Zselízen a Csemadok Alapszervezetének évváró taggyűlése.

Az évváró taggyűlésen szép számmal vettek részt mind a meghívott vendégek, mind a tagság. A lévai járási választmányt és egyben az országos választmányt Török Alfréd mérnök, a járási választmány elnöke képviselte. A város nevében megjelent Bakonyi Pál polgármester, Mocsy Katalin alpolgármester, Kádasi Erzsébet előljáró és az önkor-

mányzat képviselői: Cserba János, Horváth Géza, Melczér Gábor, Récsei Róbert és Turza Irén. Az iskolákat és óvodát Cserba Katalin a Comenius Gimnázium igazgatója, Kádasi László az alapiskola igazgatója, Lőrincz Katalin igazgatóhelyettes és Csókás Gabriella, az óvoda igazgatója képviselte. Jelen volt Haris Mária, az MKP alapszervezetének elnöke és Mácsadi János, a Rákóczi Baráti Társaság elnöke. Mivel Morauszki Mária 2009 júniusában lemondott elnö-

ki státusáról, és Kalló Ágnes azóta megbízott elnökként látta el feladatát, ezért a vezetőség szükségesnek tartotta, hogy ezen az évváró gyűlésen a tagság is megerősítse elnöki tisztségében. A tagság a javaslatot egyhangúlag elfogadta. A tagság jóváhagyta az elnöki és pénztári beszámolót, valamint a 2010-es munkatervet. Az ünnepi ülést az alapiskola Happy Girls mazzsorettcsoportha zárta, felkészítő tanárunk Baka Zsuzsanna.

(kág)

„A projektumok eredményei idén megmutatkoznak”

Zselízen született, gyermekkorát Kisölveden töltötte. Mint maga mondja, a tolmácsi gépgyár üzemében végzett munka jó alapokat adott neki az élethez. 1997-től sikeresen vállalkozik. Emellett különféle társadalmi tevékenységet is végez. A 2006 decemberében tartott helyhatósági választások alkalmával az MKP színeiben 745 szavazatot kapott, és egyike lett a helyi képviselő-testület új tagjainak, és egyúttal elvállalta a szolgáltatási és kereskedelmi részleg koordinátori posztját is. Nős, két gyermek – Adrienn és Tibor – édesapja. Csenger Tibor mérnök.

Tehát Zselízen született?

– Igen, de életem első húsz évében a szüleimmel laktam Kisölveden. Nagyon szép emlékeim vannak erről az időszakról. A lévai gép-ipari szakközépiskolába való felvételem után távolodtam el az otthonomtól. Az érettségi után a tolmácsi gépgyár zselízi üzemében dolgoztam. 1984-ben kezdtem meg tanulmányaimat a Szlovák Műszaki Főiskolán Pozsonyban a gépészeti szakon. 1989-ben sikeresen befejeztem tanulmányaimat.

Mivel foglalkozott gyermekkorában?

– Sokat sportoltam. Futballoztam, és főiskolai éveim alatt kosárlabdáztam. A kosarazás most is nagyon hiányzik, kár, hogy városunkban nem túl közkedvelt ez a sportág. Mint például a kézilabda, aminek dicső múltja van nálunk. Mindmáig szeretek sportolni, még ha kevés időm is marad rá. Mostanában röplabdázni járok.

Feltételezem, hogy a főiskola befejeztével visszatért a gépgyárba.

– Igen, 1989-ben, a diploma után visszatértem, ám előttem volt még a 9 hónapos katonai szolgálat. Ezután valóban beléptem a gépgyár zselízi üzemébe. Ebben az időszakban kezdtünk építkezni a Csikó-kertben. Így lettem zselízi lakos.

Az önkormányzati ülések alkalmával már többször hallottam, hogy a gépgyárban való tevékenységét emlegette. Mit jelentett önnek a gépgyár?

– A gépgyárnak köszönhetem az alapvető élet- és munkatapasztalataimat. A főiskola után, fiatalként szükségem volt az első munkahelyre. Előbb mesterként, később magasabb beosztásban dolgoztam. Így szereztem tapasztalatokat a vezetésben és a rendszeresített munkában, amelyeket máig kamatoztatok. Sokat köszönhetek a gépgyárnak, ezért máig szívügyemnek érzem a sorsát. A 90-es években történt leállása után – amikor bár közvetlen ráhatásom nem volt – mindent megtettem azért, hogy a gyártás ismét beinduljon. Ez irányú igye-

kezetemben képviselővé válásom után sem hagytam fel. Konkrétan: tárgyaltam a vezérigazgatóval és a menedzsmenttel a lehetőségekről. Az erőfeszítés nem volt hiábavaló, hiszen 2007-ben megújult a gyártás.

Mihez kezdett a gyár bezárása után?

– A magánszférában dolgoztam, abban a szakmában, amelyben máig vállalkozom. Sikertől rögzítenem a pozíciomat, elsősorban főleg a rendszeresített munkának és a jó kollégáknak köszönhetően. Az egész országban és az EU-ban is fejtenek ki tevékenységet. Elmondhatom, hogy rendkívül jó személyi és szakmai kapcsolataink vannak partnereinkkel, mind idehaza, mind külföldön. Szeretem a munkámat.

Két gyermekem van, lányom, Adrienn, a pozsonyi közgazdasági egyetemen harmadikos, a fiam, Tibor, idén érettségizik a helyi magyar gimnáziumban. Már tizenkettedik éve tagja vagyok a gimnázium melletti szülői szövetségnek, amelynek kilencedik éve vagyok az elnöke. Fontosnak tartom az ilyen jellegű önkéntes társadalmi munkát, hiszen ezáltal is értéket termelünk, még ha nem is anyagi jellegű. Ezért tiszteltem azokat az embereket, akik különféle polgári

társulásokban tevékenykednek, akár a város, akár a régió területén, hiszen szívükből cselekszenek, és a lelküket is beleadják. Főleg azokat becslöm, akik egész évben, nemcsak évente egyszer-kétszer tevékenykednek.

Említette a zselízi gépgyár tevékenységének felújításáért végzett aktivitását. Elmondható, hogy ez volt a helyi politikába lépésének oka?

– Részben biztosan. A gépgyárral folyamatosan fenntartom a kapcsolatot, gyakran találkozom a jelenlegi vezetéssel. A múlt évben jött létre a Pohronie hetilap Gazdasági Klubja, amelyről már biztosan hallott. Egyike vagyok az alapító tagoknak, és a klub tagja a tolmácsi

gépgyár is. Jelenleg vezetőségi tag vagyok, és jó kapcsolatokat ápolok a gépgyár képviselőivel, akiktől tájékoztatást kapok a jelenlegi helyzetről. Ezért tanúsíthatom, hogy a gyár vezetőségének tervei pozitívak, a zselízi részleg még sokáig üzemben lesz. Amikor 2006-ban felkértek, hogy jelöltessem magam képviselőnek, megtiszteltetésnek, vállalkozói és társadalmi eredményeim elismerésének vettem a felkérést. Elsősorban a bizalom jelét láttam benne, amellyel szemben nem okozhatok csalódást. Kezdelektől fogva maximálisan nyitott próbáltam lenni. Olykor azonban úgy éreztem, hogy ez a nyitottság ellenem fordult.

Hogyan?

– Öszintén és nyitottan beszéltem, ami sokaknak nem tetszett. Tapasztalatlan képviselő voltam, ösztönösen cselekedtem. Olyan típusú ember vagyok, hogy ami a szívemen, az a számon. Ebben nem változom. Csak meg kellett tanulnom pontosítanom és gyengédebb

ben előadnom a kijelentéseimet.

Nem tartja kicsit furcsának, hogy az emberek annyit beszélnek az őszinteségről, és a valóságban azonban inkább a képmutatást díjazták?

– Leginkább az bosszant, ha az emberek nem mondanak igazat. És nem tudnak bocsánatot kérni. Nem értem, mitől félnek. Én meg olyan vagyok, hogy mindent megtudok. Lehet, hogy később, talán egy év múltán, de megtudom. És ezután annak az embernek más értéke van számomra. Három év leforgása alatt megváltozott a véleményem néhány képviselőtársamról is. Nem azért, mert ezen vagy azon az oldalon ül, mint ahogy azt az egyik képviselő minduntalan ismételteti. Szerintem az ilyen elosztás mindjárt a választási időszak elején embertelen volt. Hiszen mindannyian zselízi képviselők vagyunk, és ha különféle véleményünk is van, ez nem jelenti azt, hogy nincsenek azonos céljaink.

Meglepő, amit mond, hogy már a választási időszak elején megtörtént az elosztódás, főleg mert csak nemrég alakult meg két képviselői klub...

– Az egyik képviselő mindjárt a második vagy harmadik ülésen elosztott minket. Ez rányomta a bélyegét az egész választási időszakra. Dühített, hogy munkát még nem végeztünk, és már elosztódtunk. Sok munkatársam és üzleti partnerem van az egész ország területéről, de még senki nem adta ilyen módon tudomásomra, hogy más vagyok. Talán csak Zselízen van ez így, vagy a nagypolitika miatt?

Arra gondol, hogy nem azon gondolkodnak, hogy mit mond az ember, hanem hogy elsősorban ki mondja?

– Nem akarom azt mondani, hogy mindenki vagy egy egész csoport. Olyankor látszik ez, amikor valaki – mondjuk gazdasági kérdésben – véleményt mond, valaki nem a gazdasági érveket, hanem nemzetiségi kérdést lát mögötte. Ez nem egészséges.

És az emberi kapcsolatok egyébként jók?

– Amikor bármelyik képviselő ki mondja a véleményét, amit helyesnek látok, soha nem szavazok ellene. Minden képviselőt korrektnek veszem, nézeteiket elfogadom, csak – mint említettem – néha zavar-

Az ördög nem alszik

Napok óta azon töprengek, van-e értelme annak, hogy megírjam az alábbi szomorú és értelmetlen esetet, ami a Mező utcában történt. Talán azzal kellene kezdenem, hogy a cikket minden állatbarátnak ajánlom, de szeretném, ha azok is elolvassák, akik élvezettel kínozzák és megölik a csupán szeretetre vágyó ártatlan állatokat.

Egy ilyen szívtelen, gonosz állatkínzó áldozata lett hűséges kiskutyánk, Vakarc. Élettelen kis testére január 18-án este 19.00 óra körül találtam rá az út mellett a szomszédunk háza előtt. Egyszerűen szíven lőtte valaki. Csak úgy értelmetlenül vagy unalomból. Pedig csak egy kis szabadságra vágyott. Ha nem figyeltünk eléggé, kiszaladt az utcára, boldogan ficánkolva futott egy kört, amivel nem ártott senkinek és semminek. Így történt azon az utolsó estén is, amikor kb. 20 perc múlva szerettem volna, ha bejön, de már késő volt. A kis fekete uszkár mozdulatlanul feküdt az út mellett. Még meleg kis testét lassan befedte a csendesen hulldogáló hó, mintha el akarta volna tüntetni előlem, meg nem történné tenni ezt a gyalázatot. Nem sikerült. Megdöbbenve álltunk az esettel szemben. Vajon kinek árthatott? Hiszen barátságosan közeledett mindenki felé. Szemben az olyan kutyákkal, amelyek naponta kint csavarognak órák hosszat, és hatalmas mogorva természetükkel félelmet keltenek az utcán az emberekben. Sok panaszt hallottam és tapasztaltam, hogy más háza elé piszkítanak. Lám, mégsem bántja őket senki...

Vaki nagyon sok örömet szerzett családjunknak barátságos, hűséges természetével. A velünk töltött öt év alatt jó szívvel osztotta meg ételét a cicákkal, és nagy barátságban volt a szomszéd kutyussal is. Bevallom, nem szégyeltem – megsírtattuk őt, és a tavaly elpusztult kutyánk – Lady – mellé temettük a kertbe. Mindig szereték egymást. Jó volt őket látni együtt játszani – egy 16 éves malamut körül ficánkoló apró fekete uszkár kölyökkutya. Aztán a hűséges öreg barát szép csendben elment... Vaki egyedül maradt, és egy ideig bánatosan kereste játszótársát. Remélem, most újra egymásra találtak.

Napok óta azon töprengek, van-e értelme annak, hogy megírjam ezt a szomorú és értelmetlen esetet... Igen, van értelme, és megírtam, mert úgy éreztem, nem szabad elhallgatni az ilyen embertelen dolgokat. Csak úgy tudjuk megakadályozni az állatkínzást és pusztításukat, ha beszélünk róla, információt szerzünk és adunk tovább. A gyerekeket picikoruk óta neveljük arra, hogy szeressék és védjék az állatokat. Lehet, hogy Vaki „gyilkosa” nem kapott gyerekkorában elég felvilágosítást e téren. Talán a szüleitől tanulta gonosz tettét... talán sose volt kutyája... talán nem is tudja, milyen egy hűséges barát... talán sose volt barátja... talán nem szeret senkit... talán őt sem szereti senki... talán... talán... talán... Most már úgyis mindegy, de lehet, hogy gonosz tettét újra és újra elköveti. Legyünk résen, és figyeljünk minden gyanús jelre! Védjük a védteleneket, és segítsük a rászorulókat, mert nélkülünk tehetetlenek, viszont soha ne felejtsük el: az ördög nem alszik.

T. Bóna Kati

Aki nem mestere, az hóhéra...

Régi mondás ez, de még ma is megállja a helyét. Nem szeretnék vele senkit megbántani, nem áll szándékomban, de a Sládkovič utca helyzete egyre elviselhetetlenebb.

Tavaly tavasszal a sok javítgatás után egy megbízott cég elkezdte az utca felújítását. A munkások több héten keresztül erőgépekkel vagy saját kétkezi munkájukkal igyekeztek a tervet teljesíteni. A vezetőség is egy párszor ellenőrizte munkájukat, de valahol hiba csúszott a számításba. Vagy az előkészített terv nem volt megfelelő, vagy pedig az elvégzett munka volt hiányos. Az eredmény miatt mi, az utca lakosai szenvedünk tovább. Aszfaltra ez alkalommal sem volt pénz, csupán agyagos, sáros apró kavicsot hordtak az útra, amit aztán úthengerrel lenyomattak. Ezzel be is fejeződött az utca javítása, és folytatódott az itt lakók bosszúsága.

Száraz időben az utcára nyíló ablakon át nem szellőztethetünk, mert az arra haladó autók akkora porfelhőt csinálnak, hogy nem látni a szemközti házat. Ez nem túlzás! Kénytelenek vagyunk nagy szárazság idején saját költségünkön az utat locsolni, hogy el-

viselhetőbbé tegyük környezetünket. A másik véglet pedig az esős időjárásban jelentkezik, mert ilyenkor az utca háromnegyed része víz alá kerül. Ilyenkor jön a ciszternás autó, amivel felszívják a víz egy részét. A baj csak az, hogy a pumpa a vízzel együtt az apró kavicsot is felszippantja, és ezáltal újra megjelennek a gödrök.

Állíthatom, hogy a helyzet csak rosszabbodott.

bodott. Az a sok munka és anyagi ráfordítás hasztalan volt. Az utca lakosai számára nem sikerült kellemesebb, élhetőbb körülményeket biztosítani, de bízunk benne, hogy ebből az ördögi körből egyszer mi is kiléphetünk.

T. Rózsa

Találkoztak az Állami Birtok egykori dolgozói

Február 6-án a Csikó Csárdában rendezték meg immár harmadik alkalommal a volt Zselizi Állami Birtok dolgozóinak találkozóját. A találkozó a volt alkalmazottak önkéntes kezdeményezése, alkalmat adott a volt kollégák közti beszélgetésekre és a közös emlékezésre. A rendezvényen részt vett az Állami Birtok két egykori igazgatója, Bystrický Lajos és Deák György is. A jelenlevők egy perces néma

csenddel emlékeztek azokra a volt munkatársakra, akik már nem lehettek közöttük. Az Állami Birtok történetéről Polka Pál alpolgármester, a vállalat utolsó éveiről Deák György beszélt. Az emlékezést sok fénykép is színesítette.

Örvendetes volt, hogy sok volt alkalmazott vett részt a találkozón a környékről, bár a résztvevőkön érződött a nosztalgia és a csalódottság amiatt, hogy az egykor országszerte ismert vállalatból a vadprivatizáció iskolapéldája lett.

(*sh, fotó: Bitter Valéria*)

Klub – lehetőségekkel számunkra is

A Pohronie Gazdasági Klubja a Pohronie regionális hetilap kezdeményezéséből létrejött polgári társulás, célja a vállalkozások közti együttműködés és kommunikáció javítása, valamint a vállalatok és önkormányzatok közti kapcsolatok ápolása. A társulás február végén tartotta idei második ülését, amelyen részt vett Bakonyi Pál, városunk polgármestere és Csenger Tibor városi képviselő, aki vállalkozóként a klub alapító tagja. Lapunknak beszámolt a történetekről. „A találkozó vendége volt Miroslav Masarik, a Szlovák Ipari és Kereskedelmi Kamara nyitrai regionális kamarájának elnöke, aki elmondta, milyen segítséget, szolgáltatásokat tud a szervezet nyújtani a régió vállalkozóinak. Ezután a Nyugat-szlovákiai Energetikai Művek képviselője mutatta be a vállalat által a nagyobb fogyasztók számára kidolgozott költségkímélő termékeit. Léva polgármestere tájékoztattott a régió munkanélküliségének alakulásáról, majd a klub elnöke, Olga Prekopová felkérte a zselizi és ipolysági polgármestert, valamint a Tolmácsai Városi Hivatal elöljáróját, szintén tájékoztassanak régiójuk helyzetéről. Arra is felkérte az önkormányzatok jelen levő képviselőit, tájékoztassanak régiójukban a klub tevékenységéről és a csatlakozás lehetőségeiről. A klubtagok kölcsönös tájékoztatás által segítik egymást, valamint ha közös problémák merülnek fel, az illetékes szervezet képviselőjével való személyes tárgyalás útján keresnek és találnak megoldást.”

(ik)

„Megérte...”

A Béke utcai szlovák alapiskola területén már több mint egy éve áll a diákok és a sportkedvelő kö-zönség rendelkezésére a többrendeltetésű sport-pálya. Pozitív visszhangra talált a sportolók, a tanulók és a szülők, és a nyilvánosság körében is. Elmondható, hogy nemcsak az iskola, hanem az egész város büszkesége. Nem csupán egy sportpályáról van szó, hanem egy sikeres pályázat pozitív példájáról, mely ösztönzőleg hat – hasonló épül majd a magyar alapiskola területén is.

Annak ellenére, hogy a pálya építéséről, ünnepélyes átadásáról múlt évben már tájékoztattunk, kíváncsiak voltunk, hogyan működik a pálya a gyakorlatban, így Mgr. Vojtech Tomašovičnak, a pályázat megírójának, az alapiskola igazgatóhelyettesének, a városi képviselő-testület képviselőjének feltettünk néhány kérdést.

Tehát hasonló pályát első alkalommal testvérvárosunkban látott?

– Igen. Mint a városi küldöttség tagja, Trstenán voltam, ahol ilyen pálya volt. Tetszett nekem, már ezt megelőzően is gondolkodtam hasonlóan, ezért is fogott meg annyira. Jozef Ďubjak mérnök, Trstená polgármestere megosztotta velem a szükséges információkat. Amikor februárban megjelent a pályázati felhívás, már minden szükséges dokumentum készen volt. Sokat segített az is, hogy már készülékelben volt az iskola felújításának projektje, melynek része volt ez a sportpálya is, így már az építkezési engedély is rendelkezésünkre állt. Ennek köszönhetően nem okozott gondot a rövid határidő, de az SZK Kormányhivatalában történt tárgyalások után úgy jöttünk haza, hogy nehéz lesz nyernünk, mert 400 hasonló pályázatot nyújtottak be. Néhány hónappal később azonban arról tájékoztattak, hogy felkerültünk a listára. Ellenőrizték felkészültségünket, és mindent rendben találtak...

Mikor kezdődött maga a megvalósítás?

– 2008 szeptemberében már tudtuk, hogy a kiválasztottak közt vagyunk, novemberben megkezdtük a földmunkákat. A fű telepítésére szolgáló földréteg januárban már készen volt, akkor azonban megérkezett a tél, lehullott a hó, így csak márciusban kerülhetett sor a fű elhelyezésére és a járulékos munkákra – a bekötő utakra, kerítésre, hogy a kihívás napján (Challenge Day) megtörténhessen az ünnepélyes átadás.

És használatba vették...

– Néhányan már a kollaúdálás előtt is használni akarták... A kollaúdáció és az átadás között kidolgoztuk a pálya használatának alapelveit, melyek összhangban voltak a biztonsági előírásokkal, megszólítottam a város összes iskoláját, szervezetét, és kidolgoztuk a pálya használatának időrendi tervét. Kezdetben segítségünkre voltak a büntetvégrejratási intézet, a katonaság és a rendőrség tagjai, de megjelentek a konfliktusok is néhány emberrel, akik többet igényeltek, mint ami járt nekik. Ezek az illetékesek így befejezték munkájukat, de éppen ők voltak azok, akik megtanították a pálya használóit valamiféle rendszerre. Természetesen ez még alakul, de ha a pálya nem foglalt, az játszik rajta, aki előbb érkezik.

Milyen sportágakat játszhatnak?

– A magasabb – 6 cm-es – fűtakaró miatt főleg labdajátékokra alkalmas: labdarúgásra, röplabdára. A teniszre, kosárlabdára vagy kézilabdára ez a fűréteg túlságosan puha. Ezekre a sportágakra további pályák állnak a rendelkezésünkre. Ennek a fűnek az előnye a hosszabb élettartama.

De a foci a legkedveltebb sport.

– Minden bizonnyal. Az arra járók is láthatják, hogy állandó mozgás van a pályán. Egyelőre szigorú felügyelet nélkül működik a dolog, a pályát elkerítettük az iskola területétől, az Iskola utcától tettük hozzáférhetővé. Többnyire fiatalok csoportjai, de idősebb urak is igénybe veszik. Örömrökre szolgál, hogy meg tudnak egyezni.

Az iskolák közül főként a szlovák alapiskola és gimnázium használja, a magyar iskolák nemigen.

Úgy gondolja, hogy ha a magyar iskola területén is lesz többrendeltetésű sportpálya, mindkét létesítmény kellőképpen ki lesz használva?

– Úgy hiszem, hogy igen, a délutáni órákban a napközisek biztosan kihasználják, és akadnának csoportok, melyek szívesen igénybe vennék. Nálunk télen fél ötig mindig van ott valaki, ha más nem, akkor a napközisek. Nagyon jó, ha vannak ilyen sportpályák. Befejeződik a tanítás, a gyerekek át sem öltöznek melegítőbe, elég nekik egy sportcipő, és amíg nem jön a busz, rúgják a bőrt. Mindig jobb, ha sportolnak, mintha csak a buszmegállóban várakoznának. Sok gyerek éppen a sportpálynak köszönhetően adta sportolásra a fejét. Nem lesz mind-egyikükből elsőligás focista, de szabadidejüket sporttal, mozgással töltik el.

Tehát ön szerint megérte...

– Ezt a projektet nem terveztük a városfejlesztés keretében, és a választási időszak elején még nem is álmodtunk arról, hogy ilyen pályázatunk sikeres lehet. Bárcsak több is lenne. Egyelőre nem szeretném konkretizálni, de készülünk valami hasonlóra, ami reménykedésre ad okot. Biztosan megérte. Nemrégiben is volt egy látogatónk, aki amikor elmentünk a pálya mellett, megjegyezte: „Aha, Fico-pályátok van.” Megörültem, mert nem minden iskola és nem is minden község birtokol ilyen pályát. Nem mi voltunk az elsők, de az utolsók sem. Megérte.

Köszönöm a beszélgetést.

Števo Hečko

Röviden...

A város februárban újabb sikeres pályázatot könyvelhetett el, ezúttal a Béke utcai alapiskola hozzáépítésére és korszerűsítésére. Az 1 087 001 eurós projekthez a város 5%-os önrésszel, azaz 54 350 euróval járul hozzá.

A kultúrház tetőszerkezete siralmas állapotban van – hangzott el a legutóbbi városi önkormányzati ülésen. A város, mely tavaly 32 ezer euróért újjáépítette a tetőt, reklamálni fog az ügyben. A polgármester szerint a kultúrház állapota komplex megoldást igényel, fel kell újítani az öltözőkhöz tartozó mosdókat, a színpadtechnikát, a színpadot és a parkettet is.

Az Eurospinn dolgozóit gyakran össze-tesztetik az ún. aktivációs munkásokkal, ami nincs teljesen rendjén – jelentette ki a városi közterület-fenntartó vállalat ügyvezetője, László Vilmos. Éppen neki tették fel a képviselői kérdést az aktivációs munkások munkájának megszervezésével kapcsolatban, akikkel azonban, mint ahogy azt az ügyvezető elmondta, az Eurospinnek semmilyen munkaviszonya nincs.

50 000 eurót nyerünk a Leaderből

Az Alsó-Garam Menti Regionális Társulás képviselői február 11-én Nagysallóban tanácskoztak. Marián Kotora, a szervezet elnöke, Nagysalló polgármestere beszámolt a jelenlevőknek a Szlovákiai Városok és Falvak Társulása Tanácsának értekezletén elhangzott időszerű információkról, amelyeket a polgármesterek tudomásul vettek. A résztvevők foglalkoztak a Leader programmal – jóváhagyták az integrált területfejlesztési stratégia kiegészítését, a falvaknak járó javak szétosztását és egyetértettek az Alsó-Garam Menti Regionális Partnerség polgári társulás helyi közgyűlésének összehívásával. A 321-es számú intézkedés költségvetése – a vidéki lakosság alapvető szolgáltatásai – 528 104 €, a 322-es számú – a falvak megújítása és fejlesztése – 844 967 €. Zseliz a 322-es intézkedés értelmében összesen 50 000 €-t kap. Végetűl a jelenlevők tudomásul vették a társulás tavalyi gazdálkodásáról szóló tájékoztatót.

(ik)

A februári önkormányzati üléshez...

Hogy látta a legutóbbi képviselő-testületi ülést? Ezt a kérdést tesszük fel az önkormányzat egyes képviselőinek – a polgármesternek, a képviselőnek, a városházi koordinátoroknak. Ezután ketten válaszolták meg kérdésünket.

Bakonyi Pál, polgármester.

A városi képviselő-testületi ülések nyilvánosak, ami azt jelenti, hogy bárkinek jogában áll nézőként részt venni rajtuk. Viszont nem lakossági fórumról van szó, nem kapcsolódhat be bárki a vitába, nem tehet fel kérdéseket, és nem nyilváníthat véleményt. Mindezeket csak valamely képviselő közreműködésével teheti meg, aki felvállalja helyette, de természetesen csak abban a témakörben, amelyek a jóváhagyott napirendben szerepelnek. Ha ez valakit alaposabban érdekel, rendelkezésre áll a városi képviselő-testület szervezési és tárgyalási rendje, amely városi általános érvényű rendeletként tartalmazza az érvényes előírásokat. Ha a képviselőnek

legalább a háromötöde úgy akarja, ezeket a szabályokat természetesen meg lehet változtatni. Más a helyzet, ha egy konkrét napirendi ponthoz írásban kéri fel a témában érintett személyt vagy a jogi személy képviselőjét, aki természetesen szót kap. Hallottam, hogy néhány polgár nemtetszésének adott hangot amiatt, hogy a városi képviselő-testület ülésein elnökölve a polgároknak háttal ülök. A „városi képviselő-testület ülése” fogalom alatt azt értjük, hogy tizenkét képviselő tárgyalásáról és határozathozataláról van szó. Mindenki más: lakosok, a polgármester, a város dolgozói csak bizonyos feladatokkal ellátott asszisztensei lehetünk a képviselőnek. A polgármester, az alpolgármester vagy egy-egy megbízott képviselő az elnöklő feladatát moderátorként, műsorvezetőként végzi, akinek az a feladata, hogy a már említett szervezési és tárgyalási szabályzattal összhangban biztosítsa a képviselő tanácskozásának zavartalan

menetét. A kerek asztalnál ülés azt jelzi, hogy a polgármester és a képviselők egymás között ugyanazon a szinten vannak, hogy senkinek nincs nagyobb jelentősége, és hogy senki senkivel nincs ellenzékben. Ez elvi kérdés, a többi ennek van alárendelve, és adott a megújult esztendő terem nagyságával és alakjával. Egyébként senkinek nem jut eszébe a nézőtérén azon morfondírozni, hogy mennyire megalázó, ha az előtte ülő háttal fordít neki. Az ülés egyes napirendi pontjaihoz nem kívánok hozzászólni, mivel nem vagyok a program előterjesztője, nincs jogom szavazni, tehát döntést hozni. Tisztelettel respektálok a képviselők döntését, álláspontját és véleményét, mert tudom, nem könnyű a dolguk, mindenkinek nem lehet megfelelni, soha nincs elegendő információjuk, de dönteniük kell, még hozzá időhiánnyal küszködve. Semmi olyasmit, a városra nézve rendkívül kedvezőtlen vagy törvényellenes nem észleltem, hogy a vétőjoggal

kellett volna élnem a képviselők bármely elfogadott határozatával szemben.

Vojtech Tomašovič, képviselő: Ahogy az önkormányzati ülések többségén, ezúttal is voltak jobban és kevésbé jól előkészített anyagok. Pozitívan értékelem, hogy egy olyan tulajdon eladása mellett döntötünk, amelynek karbantartására nincs elég eszközünk, és bérbeadásából sem tudnánk fedezni a költségeit. Sajnálom, hogy nem sikerült föllenőrt választanunk, úgy tűnik nincs számunkra megadatva, hogy ebben a választási időszakban föllenőrünk legyen. Ami a postát illeti: kételkedem az esetleges változásokat illetően. Végre sikerült lépniük az ügyben, hogy ha valaki nem fizet és nem teljesíti alapvető feladatait, tudhatja, mi vár rá. Gondolok most a fizetési hátralékok behajtására. A többi pontot most nem említeném, érdekesek voltak, de érvényes, amit bevezetőben mondtam.

(ik)

Rendezetlen telkek. A város büntethet

A Csikókerthben levő beépítetlen területek problémája továbbra is időszerű. Némely telek gondozatlan, tűzveszélyes, és egészében rontja a városképet. A területeket tulajdonosai kedvező feltételek mellett vásárolták meg a várostól, családi házak építése céljából. Többségük a házakat fel is építette, a telkek egy része azonban a mai napig beépítetlen – vagy a jövőben tervezik az építkezést, vagy az a tervük, hogy kedvezőbb áron továbbadják a telkeket. A gondot az okozza, hogy egyesek a területekről egyáltalán nem gondoskodnak.

A kérdés időszerűségéről tanúskodik az a hosszadalmasra sikeredett vita is, mely a városi képviselő-testület januári ülésén keletkezett. Csenger Tibor képviselő megemlítette, hogy már három évvel ezelőtt is felhívta rá a figyelmet, de a probléma azóta sem oldódott meg. Javasolta, hogy a telkek – összesen kilenc – tulajdonosait szólítsák meg, mik a terveik a jövőben, esetleg a város szólítsa fel őket a területek eladására. Nyúl

József, a város jogi tanácsadója szerint a városi hivatal tavaly foglalkozott a kérdéssel: „A város háromféle szerződést kötött. A területek eladásáról 10 évvel ezelőtt kötött szerződések esetében a város nem érhet el semmit. A szerződések további csoportja tartalmazza a tulajdonosok kötelezettségvállalását, hogy bizonyos időn belül megkezdik az építkezést, bár szankciókat nem helyez kilátásba arra az esetre, ha megszegik a szerződést. A harmadik csoportot a legújabb keletű szerződések alkotják, melyek esetében a szerződés megszűnésekor vissza lehet lépni az eladástól. Ezek megkötése óta azonban még nem telt el az az időszak, amíg az építkezést meg kell kezdeni.” A polgármester tájékoztatott arról, hogy feladatuk adta a városi rendőrségnek: vegyék nyilvántartásba az effajta hiányosságokat is az egyes körzetekben. A parancsnokot felkérte a feladat nyomatékos teljesítésére, hogy szükség esetén a városnak legyen alapja kiszabni a büntetést.

(ik)

Városi támogatás új szabályokkal

1→

az érvényes rendeletben nem szerepelnek a támogatásnyújtás és -elszámolás időpontjai, a támogatás mértékének határai, egy szubjektum egy évben benyújtható kérvények maximális száma, és nem szükséges az önköltség sem. „További hiányosság, hogy lehetővé teszi a támogatás felhasználásakor az alkohol és dohányipari termékek vásárlását, amire sehol Szlovákiában nincs példa. Előfordult tavaly olyan eset, hogy a támogatást 10 üveg pezsgő vásárlására fordították. Hiányzik a városi támogatás közzététele is a rendezvényeken (mondjuk egy nagyméretű logóval), ha már a város segíti a rendezvényt, ennek hangsúlyt kellene kapnia. Továbbá tudomására kellene hozni a kérelmezőknek, hogy milyen értékeket kíván támogatni a város, mire irányuljanak az egyes pályázatok.” Mocsy Katalin szerint néhány esetben a kérvényező prezentációja is hiányzik – a támogatást kérő szubjektum bemutatása, eddigi tevékenységi köre. Horváth Géza javasolta, hogy zárják ki a kérelmezők köréből a város által fenntartott intézményeket – alapiskolákat –, hiszen ezek közvetlenül a költségvetésből kérhetnek támogatást. Vojtech Tomašovič szerint a beruházásokat sem kellene ebből a forrásból támogatni, és a városi költségvetésből élő további szervezeteket is kizárná a pályázók köréből: az óvodákat, művészeti alapiskolát és a szabadidőközpontot. Pavol Polka megjegyezte, hogy kikerülhető lenne némely konfliktus, ha a város tájékoztatást nyújtana arról, milyen célra szeretné nyújtani a támogatást. A 8/2009-es számú általános érvényű rendelet megváltoztatására tett javaslattal a képviselő-testület az áprilisi ülésén fog foglalkozni.

(ik)

A város eladta a mozit...

↳

A képviselők megismerkedtek a város beadott projekteivel, és tájékoztatták őket arról, hogy a szlovák alapiskola felújítására beadott projektum sikeres volt. Az eddig elvégzett munkák költségei valószínűleg nem lesznek elszámolhatóak, viszont az építésügyi részleg koordinátora szerint a város szeretné elérni, hogy önrészként ismerjék el őket. A testület jóváhagyta a bérleti hátralékok behajtásának szabályait. A hátralékokról szóló beszámolóval kapcsolatban Polka Pál elégedetlenségét fejezte ki, hogy néhány esetben 5–6 ezer euróra nőhetett egy-egy személy hátraléka. Jóváhagyta az egykori Házkezelőség ingatlanjainak egészben való eladását pályázat útján. A testület tárgyalta a kultúrház körüli parkolók egy részének bérbeadásáról az érsekújvári Coop Jednota szövetkezetnek, ami egy módja a szövetkezet részvállalásának a parkolóépítés költségeiből. Erre még az építkezés megkezdése előtt ígéretet tett. A tárgyalás félbeszakították, azzal, hogy a márciusi ülésen folytatják. A hivatal előljáróját megbízták, hogy addig is szervezzon egy találkozót a szövetkezet képviselőivel. Az ülésen megjelentek a Szlovák Posta Rt. képviselői – a zselízi hivatal vezetője és a nyitrai részleg igazgatóhelyettese, aki tájékoztatott arról, hogy tárgyalások folynak a távközlési vállalat kiköltöztetéséről a zselízi posta épületéből. Ezáltal a posta több helyiségben végezhetné szolgáltatásait. Az igazgatóhelyettes támogatásáról biztosított az épületrész felújításának sürgetése ügyében, azonban elmondta,

nem a nyitrai igazgatóság hatáskörében van a döntés. A képviselők előadták a nyitva tartás módosítására irányuló követeléseiket is.

A napirendi pontok között szerepelt a Zselízi Erdő- és Legelőtelki Társaság kérvénye. Az 1996-ban alakult társaság képviselői azt kérték a várostól, hogy állítsa meg a mezőgazdasági szövetkezettel elcserélt (Garam melletti) telkek cseréjének telekkönyvi bejegyzését, mivel a társaság restitúciós eljárás során követeli vissza ezeket a telkeket. Az eljárás már több éve tart. Szerintük a városnak az eredeti tulajdonosokkal kellene tárgyalnia. A város jogi képviselője szerint a hozzáférhető dokumentumok alapján nem lehet megállapítani restitúciós követelésük jogosultságát, amennyiben ez bebizonyosodik, úgy az eredeti telkek helyett más telkeket, illetve pénzügyi kiegyenlítést kaphatnak. Néhány képviselő kijelentette, hogy a város így nem érintett az ügyben, mások politikai hátteret sejtettek a hirtelen jött érvényszerzési kísérlet mögött. Ezt a társaság képviselői határozottan elutasították. Lapunk kérdésére, miért nem tudnák elfogadni az említett alternatív megoldásokat, a 120 tulajdonost tömörítő szervezet képviselői elmondták: attól tartanak, hogy a telkek hivatalosan felbecsült 1,89 eurós négyzetméterenkénti ára helyett az állam által megállapított 0,35 eurós árszintű tartalék telkeket kapnának. Végül a testület tudomásul vette a társaság kérvényét.

(sh, ik)

Munkanélküliség januárban

A Zselízi régióban 2010 januárjában 3259 munkanélkülit tartottak nyilván, amivel régiónk a munkanélküliség járási arányából 32%-ban részesedett. A statisztikai kimutatás szerint a járásban 10 125 álláskereső volt, ami 15,22%-os nyilvántartott munkanélküliséget jelent. Múlt év januárjában ez az arány 12,22, két évvel ezelőtt 11,88, 2007-ben pedig 13,81% volt. Év közben 1848-cal növekedett a munkanélküliek száma. Zselízen a megfigyelt időszakban 170 új munkanélkülit regisztráltak, és 96-an voltak, akik kikerültek a nyilvántartásból. Januárban járásunkban az Európai Unió országaiban 12 álláskereső talált munkát, legtöbbször Németországban és Angliában. Járásunk területén ez idő alatt 8 külföldit foglalkoztattak. Ukrán állampolgárokról, orvosokról volt szó, akik a lévai kórházban dolgoztak.

(ik)

Kiírások már márciusban

Február 24-én a zselízi kultúrházban tartották az Alsó-Garam Menti Fejlesztési Partnerség közgyűlését, mely a Leader program régióknban való megvalósításának céljából alakult. A tanácskozást a partnerség helyi akciós csoportjának elnöke, Nagysalló polgármestere, Kótora Marián nyitotta meg és vezette. A jelenlevő tagok meghallgatták a társulás tevékenységéről szóló jelentést, melynek keretében tájékoztatást kaptak arról, hogy létrehozták a társulás www.drp.sk címen elérhető weblapját. Továbbá megismerkedhettek a gazdálkodásról valamint az ellenőrző és revíziós bizottság megállapításairól szóló beszámolóval. Jóváhagyták a felhívások időrendi tervét, az integrált területfejlesztési stratégiáról szóló mellékletet, a 82 837 eurós kiegyensúlyozott költségvetést, és megegyeztek a tagsági hozzájárulás emelésében. A helyi akciós csoport irodájának tájékoztatása szerint az idei első felhívásokat már márciusban kihirdetik. A jelenlevők foglalkoztak az illetékfizetés elmulasztásának problémájával, és határozatba foglalták a megoldás lehetőségét.

(ik)

Röviden...

Pótválasztásokon Varga János lett Csata új polgármestere. A január 16-i választáson 321 szavazatot szerzett.

A helyi magyar tanítási nyelvű alapiskola új épülete, melyben az étterem és az emeleten az alsó tagozat osztályai találhatóak, annak ellenére is beázik, hogy egy évvel ezelőtt megjavították a tetőt. A hibát nem a rossz minőségű munkában kell keresni, hanem a létesítmény gyenge alapjaiban és a tetőszerkezet ebből eredő megrepedéséből. Az első osztályosok tantermében volt a legrosszabb a helyzet, akiket a beázás miatt át kellett költöztetni.

Február végén a kultúrházban vendégszerepelt a nyitrai Andrej Bagar Színház, mely az Ágota munkát keres c. színművet mutatta be. Az érdeklődés várakozáson felüli volt, több mint 200 néző jött el.

Február közepén Ipolyságon tartották az Ipoly-Garam Regionális Fejlesztési Ügynökség közgyűlését, melynek városunk az egyik alapító tagja. A résztvevők jelentést hallgattak meg az ügynökség 2009-es tevékenységéről és gazdálkodásáról, új elnökséget és felügyelő tanácsot választottak. Nagy Géza helyett az ügynökség elnöke Bélik György, Ipolyság város alpolgármestere lett. A jelenlevők megszavazták az idei költségvetést és a munkatervet.

Az idei nárciszok napja – a Rákellenes Liga céljainak megsegítésére tartott közadakozás – április 16-án lesz.

Február végén hagyták jóvá a zselízi büntetés-végrehajtási intézetnek a Norvég Támogatási Mechanizmushoz benyújtott pályázatát a napkollektorok beszerelésére és az energetikai berendezések korszerűsítésére, közel 740 ezer € értékben. A pályázat a légkört szennyező anyagok korlátozására irányul, a megújuló energiaforrásokon alapuló energetikai rendszerek bevezetésével.

A Nyitrai H-Color társaság, melynek üzemé a tolmácsi gépgyár vasútállomás mögötti egykori szerelőcsarnokában működik, nap-erőmű építését tervezi Zselízen – szoláris parkot létesítené elektromos energia előállítására, a napsugárzást kihasználó új technológia segítségével. Az így termelt energia a Nyugat-szlovákiai Energetikai Vállalat energia szállításának része lesz. A tervek szerint az egy megawatt teljesítményű erőmű még idén beindul.

„A rendszeresített munka és a jó munkaközösség a siker biztosítója” – mondja Csenger Tibor képviselő.

6

ZSELÍZI HÍRMONDÓ

93701@pobox.sk

Városi újság

2010. március, XI. évfolyam

ára: 0,35 euró

„...rangadókon olykor 400 embert számlálunk a lelátókon.” Labdarúgóink a tavaszi idény előtt.

11

A háború egy 15 éves fiú szemével. Betekintés egy II. világháború idejéből származó naplóba

12

Februári önkormányzati ülés A város eladta a mozi, sportközpont lesz

A városi képviselő-testület február 25-én tartotta 36. rendes ülését. Mindjárt az elején főellenőr-választást tartott a plénium. A pályázatra két jelölt jelentkezett – Štefan Kuruc mérnök (a városi hivatal volt előjárója) és Soňa Vaneková (volt városi főellenőr). Ez utóbbi jelölt annak ellenére részt vehetett a választásokon, hogy nem rendelkezik egyetemi végzettséggel, ami Vojtech Tomašovič javaslatára követelmény volt. A képviselő szóvá is tette ezt. Martosy Péter kijelentette, nem látja értelmét, hogy a választási időszak végéig betöltsék ezt a posztot, Polka Pál viszont fontosnak tartaná, de nem a kisebbik rossz választásának árán. Végül egyik jelölt sem kapott egyetlen szavazatot sem...

A képviselők tudomásul vették a mozi eladására kiírt pályázat eredményeit. A pályázatra csupán Mikuláš Konopka jelentkezett, aki 93 000 eurót kínált a moziért – a telek nélkül. Rövid szünet után megszületett a jóváhagyó döntés. A képviselők tudomásul vették a szabadidőközpont tevékenységéről szóló beszámolót, és jóváhagyták az idei tevékenység tervét, miközben Melczer Gábor jelezte elégedetlenségét a beszámoló tartalmával szemben. Tudomásul vették a tanügyi hivatal tevékenységéről szóló beszámolót, jóváhagyták a költségvetés első idei módosítását, mégpedig a következőképpen: a rendes költségvetés bevételi oldalán 4 244 700 €, kiadási oldalán 4 154 200 €, 90 500 többlet, a tőkealapú költségvetés bevételi oldalán 6 225 800 €, kiadási oldalán 6 669 900 €, 444 100 hiány, bevételi pénzügyi operációk – 853 000 €.

→2

A 2010/2011-es tanévben a Zselízi Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskolába várhatóan 30 első jár, kettővel több, mint az idei tanévben. A szlovák nyelvű alapiskolában 61 gyermek iratkozott be, ami négyvel több mint tavaly.

(Foto: šh)

Városi támogatás új szabályokkal

A januári képviselő-testületi ülésen a képviselők vitát nyitottak a városi támogatásokról, sőt néhány megjegyzés és javaslat is elhangzott a városi támogatásról szóló általános érvényű rendelet megváltoztatására. A képviselők több hiányosságra is rámutattak. Cserba János, aki a jelenlegi rendelet megváltoztatását javasolta, felsorolt néhányat, főleg az határidőkkel és az elszámolással összefüggésben. „A támogatás nyújtásakor a városnak nincs visszajelzése a támogatott szubjektumoktól, a jóváhagyott dotációt néhány szervezet későn kapta meg, mások nem számoltak, nem számolhattak el a támogatással.” Melczer Gábor megnevezett néhány további fontos momentumot is, melyeket az új rendelet összeállításakor ajánlatos figyelembe venni:

→3

Május 15-én nyitja meg kapuit a múzeum

Februárban több ízben ült össze a múzeumi bizottság, melynek feladata megteremteni a feltételeket a városi múzeum megalakulásához. A jelenlevők megállapították, hogy a tetőszerkezeten végzett munkálatok befejezése után a kivitelező Stavmont Kft-t további feladatokkal: a belső tér felújításával, a tárlók elkészítésével, a padlózat lakkozásával, a gipszkarton mennyezet elkészítésével, a fűtés és a világítás korszerűsítésével valamint a biztonsági rendszer kibővítésével bízzák meg. Az előkészületekben a lévai Barsi Múzeum nyújt szakmai segítségét. A zselízi múzeum megnyitásának időpontja, amikor hivatalosan felveszi a Városi Múzeum és Franz Schubert Emlékszoba nevet, idén május 15-e, a múzeumok nemzetközi napja lesz.

(ik)